

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๖๘ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป เรื่องนี้ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑. ตามที่ สภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ร่าง พระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายว่าด้วย ภาษีเรือ โรงรถดับเพลิง พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีได้ และได้นำเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญนั้น มีมติวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และลงมติเห็นชอบด้วยโดยไม่แก้ไขเพิ่มเติม

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานผู้แทน : ๒. ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติกำหนด พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเสนอโดยนายอานนท์ สายศรีศรีสง่า (นครปฐม), ร่างพระราชบัญญัติสง่า พ.ศ. ๒๕๕๒ และร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีได้

และได้นำเสนอดุสิตสภาเพื่อพิจารณาคือไปตามรัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้ ดุสิตสภา
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับที่ดุสิตสภาแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้
มายังสภาผู้แทน เพื่อให้ดำเนินการต่อไปตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทยมาตรา ๓๒๓ (๓)

ตามรัฐธรรมนูญ ขอปรึกษา ๓. ร่างพระราชบัญญัติค่าเช่านา
ถนน

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติค่าเช่านา พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งวุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติค่าเช่านา พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งเสนอโดยนายสำนงค์ ดายส่วง สมาชิกสภาผู้แทน - จังหวัดนครปฐม ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ได้พิจารณาเสร็จแล้ว เสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ครั้นในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๘/๒๔๘๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๓๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๓ ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม และให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้กลับคืนมายังสภาผู้แทน เพื่อดำเนินการต่อไป ตามความในมาตรา ๓๒๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมการ (ค่า) เข้านา
พ.ศ. ๒๕๕ (๒)...

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายควบคุมการ (ค่า) เข้านา (เพื่อความ
เป็นธรรมแก่ชาวนา)

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการ
(ค่า) เข้านา พ.ศ. ๒๕๕ (๒)”...

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และจะใช้บังคับในท้องที่ใดให้ประกาศโดย
พระราชกฤษฎีกา

(มาตรา ๕ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับเฉพาะในกรณีที่มีผู้เข้าคน
หนึ่งคนพร้อมกันหนึ่งร้อยไร่ สำหรับพนาหว่าน หรือทำดิมไร่สำหรับพนาตัว
และจะใช้บังคับในท้องที่ใดเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา)

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับแก่

- (๑) การเช่านาแต่ละรายซึ่งมีเนื้อนาที่เช่าเกินกว่าหนึ่งร้อยไร่ สำหรับนาหว่าน หรือเกินกว่าห้าสิบไร่สำหรับนาดำ
- (๒) การเช่านาซึ่งเนื้อนาที่เช่าอยู่ภายใน เขตเทศบาล หรืออยู่ในบริเวณ
 - (ก) หักกิโลเมตรจากเขตเทศบาลนคร หรือ
 - (ข) ตำบลกิโลเมตรจากเขตเทศบาลเมือง หรือ
 - (ค) ตำบลกิโลเมตรจากเขตเทศบาลตำบล

มาตรา ๓ ทวิ ในกรณีที่มีการตั้งเทศบาลชนใหม่กิตติมศักดิ์

ฐานะเทศบาลกิตติมศักดิ์ ขยายเขตเทศบาลกิตติมศักดิ์ ทำให้เนื้อนาซึ่งเช่ากันอยู่แล้ว
 เช่าอยู่ในเขตเทศบาลหรือบริเวณตั้งบัญญัติในมาตรา ๓ (๒) ถ้าอายุแห่ง
 สัญญาเช่านานั้น ยังมีเหลือเกินหนึ่งปี คงให้อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติ
 นี้เพียงหนึ่งปี นับแต่วันที่มีการตั้งกิตติมศักดิ์

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ

“นา” หมายความว่า ที่ดินซึ่งโดยปกติใช้เป็นที่เพาะปลูกข้าวเป็นส่วนสำคัญ

“การเช่านา” หมายความว่า (ถึง) ถ้าการเช่า (และการเช่าช่วง) ซึ่งให้ผู้เช่าเรียกค่าเช่าเป็นเงินหรือข้าว และให้หมายรวมถึงการให้ที่ดินเพื่อทำนา แล้วเรียกสิ่งอื่นแบ่งจากผลผลิตที่ได้เป็นเงินหรือเป็นข้าวด้วย) เฉพาะ

๕๓ เพื่อทำถาวรเพราะปลูกจ้าวเป็นส่วนตัวสำคัญ กอชคนการเข้าวงนาโดยได้

รับความยินยอมจากผู้ให้เช่า

“ค่าเช่านา” หมายความว่า เงินหรือข้าวซึ่งให้เป็นค่าตอบแทน

การเช่านา

“ปี” หมายความว่า ระยะเวลา (รอบ) สิบสองเดือนของการ
เช่านาคตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น

“ถัง” หมายความว่า ถังหลวง

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ให้เช่าเรียกเก็บค่าเช่าเกินกว่าอัตรา (ที่
กำหนดในมาตรา ๔) ดังต่อไปนี้

(๑) นาที่มีผลทำนาได้ข้าวเปลือกโดยปกติในปีหนึ่งไร่จะสามสิบห้า
ถังขึ้นไป เรียกเก็บค่าเช่าได้ไม่เกินไร่ละสิบสองถังต่อปี

(๒) นาที่มีผลทำนาได้ข้าวเปลือกโดยปกติในปีหนึ่งไร่จะยี่สิบถึง สาม
ไป แต่ไม่ถึงสามสิบห้าถัง เรียกเก็บค่าเช่าได้ไม่เกินไร่ละหกถังต่อปี

(๓) นาที่มีผลทำนาได้ข้าวเปลือกโดยปกติในปีหนึ่งไร่จะไม่ถึงยี่สิบ
ถัง เรียกเก็บค่าเช่าได้ไม่เกินไร่ละสามถังต่อปี

ในกรณีเรียกเก็บค่าเช่าเป็นเงิน ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินราคาของข้าว
อันเรียกได้ความหมายในวรรคก่อน ตามที่มีอยู่ในท้องถิ่นในขณะที่ต้องทำการ

ชำระค่าเช่า

(มาตรา ๖) เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติ
บังคับในท้องถิ่นแล้วในคณะกรรมการจังหวัดซึ่งเป็นผู้ปลั้พระธรรมนูญแห่งท้อง

กรรมการประจำตำบลขึ้น ประกอบด้วยนายอำเภอหรือผู้แทนนายอำเภอหนึ่ง
ท่านหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิ ในท้องถิ่นหนึ่ง เพื่อดำเนินการตามอำนาจและ
หน้าที่ซึ่งระบุไว้ในพระราชบัญญัติ

ในการประชุมวินิจฉัยของคณะกรรมการ กรรมการจะต้องมา
ประชุมครบคณะ การวินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมาก)

(มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่พิจารณากำหนด
ชนิดนาในตำบลหนึ่ง ๆ จำเป็นที่นาขึ้นได้บ้าง กับพิจารณากำหนดอัตราค่าเช่า
นาในท้องถิ่น ๆ แล้วนำเสนอสื่อ คณะ กรรมการ จังหวัด เพื่อ พิจารณา และ
ประกาศใช้บังคับต่อไป

ประกาศตามความในวรรคก่อน ให้มีได้ ณ ที่ว่าการอำเภอและ
ตำบลหนึ่ง ๆ และให้คณะกรรมการจังหวัดจัดส่งสำเนาไปยังรัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่
รักษาการตามพระราชบัญญัติ หากเห็นเป็นควรสมควร รัฐมนตรีจะ
คำสั่งให้คณะกรรมการจังหวัดเปลี่ยนแปลงอัตราหนี้เดิมใหม่ก็ได้)

(มาตรา ๘ ในการกำหนดพื้นที่นาตามความในมาตรา ๗ ให้คณะ
กรรมการพิจารณากำหนดโดยถือเอาขนาดแห่งการทำนา ได้ชาวเปลือกถั่ว
เฉลี่ยในฤดูกาลปกติทั่วไปในตำบลหนึ่ง ๆ เป็นเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ก. ที่นาชนิดหนึ่งมีผล ทำนาได้ ชาวเปลือก ในหนึ่งไร่ละ ห้าสิบสอง
ไป

ข. ที่นา ชนิดหนึ่งมีผล ทำนาได้ ชาวเปลือก ในหนึ่งไร่ละ สี่สิบสองไป
แต่ไม่ถึงห้าสิบถึง

ค. ที่นาชนิดหนึ่งมีผล ทำนาได้ ชาวเปลือก ใน หนึ่งไร่ละ ตามลำดับดังนี้
ไปแต่ไม่ถึงสี่สิบถึง

ง. ทนายชั้นสามมีผลทำนาได้ ชาวเปิดอกในบึงหนึ่งไร่ระดับตงขึ้นไป แต่ไม่ถึงสามสิบถึง ๆ

จ. ทนายชั้นสี่มีผลทำนาได้ ชาวเปิดอกในบึงหนึ่งไร่ระดับตงขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่สิบถึง

ฉ. ทนายชั้นห้ามีผลทำนาได้ ชาวเปิดอกในบึงหนึ่งไร่ไม่เกินสิบถึง มาตรา ๔๒ ค่าเช่านาที่เรียกเก็บเช่นชาวเปิดอกจะเรียกเก็บได้ ในบึงหนึ่งไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

- ก. ทนายพิเศษอัตราไม่เกินไร่ระดับสองถึง
- ข. ทนายชั้นหนึ่งอัตราไม่เกินไร่ระดับเปิดถึง
- ค. ทนายชั้นสองอัตราไม่เกินไร่ระดับหกถึง
- ง. ทนายชั้นสามอัตราไม่เกินไร่ระดับถึง
- จ. ทนายชั้นสี่อัตราไม่เกินไร่ระดับครึ่งถึง
- ฉ. ทนายชั้นห้าอัตราไม่เกินไร่ระดับครึ่งถึง

ในกรณีที่เรียกเก็บค่าเช่านาเป็นเงิน จะเรียกเก็บได้ไม่เกินอัตรา ตามประกาศของคณะกรรมการจังหวัด

การกำหนดอัตราค่าเช่านาเป็นเงิน ให้พิจารณากำหนดเป็นรายปี ก่อนถึงฤดูทำนา ตามชนบทเท่ากับราคาชาวเปิดอกตามจำนวนที่พึงเรียกเก็บ เป็นค่าเช่านาได้ ดังทบทบัญญัติไว้ในวรรคแรกโดยคำนวณตามราคาถัวเฉลี่ย ในท้องถิ่นๆ ในขณะพิจารณา

(มาตรา ๓๑ ค่าเช่านาจะเรียกเก็บได้เมื่อเสร็จการทำนา ห้ามมิให้ เรียกเก็บมัดจำหรือเก็บค่าเช่านาล่วงหน้า

(มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่าเช่านาในกรณีที่ทำนาไม่ได้ เนื่องจากเหตุสุดวิสัย)

ในกรณีที่การทำนาเดี่ยวยieldปกติ ได้ผลเป็นข้าวเปลือกรวมทั้งสิ้น สำหรับการเช่านาแต่ละราย เมื่อจำนวนไม่ถึงสองเท่าของจำนวนที่จะพึงเรียกเก็บเป็นค่าเช่าได้อย่างสูงตามความในมาตรา ๘ ให้เรียกเก็บค่าเช่าได้หนึ่งในแปดของผลที่ได้)

มาตรา ๑๑ ถ้าในปีใดการทำนาไม่ได้ผลสมบูรณ์โดยมิใช่เป็นเพราะความผิดของผู้เช่า ให้ผู้เช่าเรียกเอาผลตามอัตราแห่งผลการทำนาที่เดี่ย

แต่ถ้าการทำนาได้ผลต่ำกว่าหนึ่งในสิบของผลที่ได้โดยปกติ ซึ่งมีใช้เป็นความผิดของผู้เช่าหว่ามิ ให้เรียกเก็บค่าเช่า

มาตรา ๑๒ การ (กระทำ) ตกงใด ๆ ดังต่อไปนี้ (ให้ถือเป็นการเรียกค่าเช่าเกินกว่าอัตราที่กำหนด ไม่เป็นการผูกพันผู้กระทำในการเช่านา คือ

- (๑) การให้ผู้เช่าเสียเงินเกินอัตราที่พินดินหรือบริการ (ให้) ได้แก่ผู้ให้เช่าหรือ ผู้อื่นใด ซึ่งผู้เช่าไม่จำต้องเสียตามกฎหมาย
- (๒) การให้ผู้เช่า (ต้อง) มีหน้าที่หรือบริการใด ๆ ซึ่งตามกฎหมายผู้เช่าไม่ (จำ) ต้องมีหน้าที่หรือของรับภาระนั้น ๆ
- (๓) การให้ผู้เช่าหลุดพ้นจากหน้าที่หรือ (รับ) ภาระใด ๆ ซึ่งผู้เช่ามีอยู่ตามกฎหมาย
- (๔) การให้ผู้เช่าได้รับประโยชน์จากหน้าที่เขาตนน้อยกว่าที่ตกลงกันได้หรือ (ตาม) น้อยกว่าอัตราที่ผู้เช่ามีอยู่ตามกฎหมาย

มาตรา ๑๓ ทวิ เมื่อได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกา ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๗๕ การเช่านาโดยที่ไม่มีกำหนดเวลาหรือ

กำหนดเวลาดำรงตำแหน่งที่ใดทำใจจนหรือภายหลังประกาศนั้น ถ้าผู้เช่า
มีความประสงค์จะเข้าไปไม่เกินกำหนดฉบับนับตั้งแต่วันที่ใดทำสัญญาเช่า
กัน หรือวันประกาศพระราชกฤษฎีกา แลงแต่กรณี ให้สัญญาเช่านั้นขยาย
ต่อไปไม่เกินสามปี

มาตรา ๓๓ ในระหว่างที่สัญญาเช่ายังมีอยู่ ผู้ให้เช่าไม่มีสิทธิ
ให้ผู้เช่า (ซึ่งได้ใจหรือได้รับประโยชน์จากนาที่เช่าอยู่ในหรือภายหลังวันที่
พระราชบัญญัตินี้) เด็กใจหรือรับประโยชน์จากนาที่เช่า แม้(ใน)การเช่าจะ
ไม่มีหนังสือสัญญา (หรือสัญญาเช่าจะสิ้นอายุลง) ก็ห้าม เว้นแต่ในกรณี
ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้เช่าไม่ชำระค่าเช่าสำหรับปีที่สองมา
- (๒) ผู้เช่าให้เช่าช่อง โดยมีได้รับความยินยอมจากผู้ให้เช่า
- (๓) ผู้เช่าทำให้เนือที่นาเสียหาย หรือไม่บำรุงนาตามปกติด้วยเหตุ

ประกอบอาชพทางการทำงานบกกระทำ เป็นเหตุให้เนือที่นาเสียหาย

(๒) ได้ได้รับความยินยอมจากผู้เช่า ผู้เช่าทำการเพาะปลูกข้าวใน
ระหว่างปีที่สองมาจนยอมถาวรโดยจะเจ็ดสิบห้าของจำนวนเนือที่นาที่เช่า เว้น
แต่เนือซึ่งจากเหตุดังต่อไปนี้

(๒) ผู้เช่าทำนาในระหว่างปีที่สองมาจนยอมถาวรโดยจะเจ็ดสิบห้า
ของจำนวนเนือที่นาที่เช่า เว้นแต่เนือซึ่งจากเหตุดังต่อไปนี้) ได้รับความยินยอม
จากผู้เช่า

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีเช่าค้ายเถระงามหรือภริยาหรือ (ผู้เพิกถอน)

หรือ) ผู้ตั้งต้นตามของผู้เช่าซึ่งอยู่กับผู้เช่า ได้แต่งตั้งความจำนงเป็นหนังสือด้วย
ผู้ให้เช่าภายใน (หก) สัปดาห์นับแต่วัน นับแต่วันนั้นผู้เช่าตายว่าจะเช่านานนับข้อไป
ให้ถือว่าผู้แจ้งความจำนงนั้น เช่าต่อมัตถิทธิเป็นผู้เช่า (สืบแทนใหม่) ข้อไป

(มาตรา ๓๕ นาซึ่งเคยให้เช่าอยู่ในหรือภายหลังวันไร้พระราช
บัญญัติคน หากว่างจากการเช่า เมื่อมีผู้ขอเช่า เจ้าของนาหรือตัวแทนจะปฏิเสธ
ไม่ให้เช่าหาได้ไม่

ถ้าเจ้าของนาประสงค์จะทำนาเอง ให้แต่งตั้งความประสงค์ด้วยคณ
กรรมการประจำตำบล ทักนานน คงขยู่ ถอนลง ถูก ทานาไม่ น้อยกว่า ตามเดือน
และให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติตามความจำเป็น)

(มาตรา ๓๖ เมื่อมีกรณีพิพาทเกี่ยวกับข้อเท็จจริงตามความใน
มาตรา ๓๑, ๓๓ และ ๓๔ เกิดขึ้น ให้กรรมการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ
ประจำตำบล ทักนานน คงขยู่ พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดกอน ถ้ากรรมการไม่พอใจใน
คำวินิจฉัยของกรรมการ ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจังหวัดหรือจะยื่น
ฟ้องต่อศาลก็ได้) ในกรณีพิพาทเกี่ยวกับข้อเท็จจริงว่านรายใด มี

ผลทำนาได้ข้าวเบ็ดชกโดยปกติในบั้นหนึ่งไร้ ระวัง ตามความใน มาตรา ๕ กัต
ในกรณีพิพาทเกี่ยวกับข้อเท็จจริงตามความในมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓
หรือมาตรา ๓๔ กัต ให้กรรมการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการอำเภอแห่งท้องที่
เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ถ้ากรรมการฝ่ายใดไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ
อำเภอ ให้ยื่นฟ้องต่อกรรมการเมืองฝ่ายหนึ่งต่อศาลได้ ทั้งนี้ภายในกำหนดหกสิบวัน

นับแต่วันได้รับทราบคำสั่งนี้ของคณะ (กรรม) กรรมการข้ามราชหากมิได้
กระทำการตั้งกตัญญูภายในกำหนดเช่นว่านี้ ให้ถือว่าผู้กระนั้น (มีคความ) พหใจ
ในคำวินิจฉัยนั้นแล้ว

ในการดำเนินการตามความในมาตรา ๕ คณะกรรมการอำเภอต้อง
ให้โยกย้ายแก่ผู้กระนั้นที่เกี่ยวของที่จะพิงต้นขอเท็จจริงและแต่งตั้งเหตุผล

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕, (๓๐), (๓๓), หรือ (๓๕
วรรค ๓) มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน (ห้า) หนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทน : ทางสภาผู้แทนเห็นควรจะกำหนดให้มีจำนวน
กรรมการร่วมกันเท่านี้

นายชัยวัชรน์ อินทพันธ์ (ถ้าพูด) : ขอเสนอ ๗ ท่าน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอ ๗ ท่าน ไม่มีใครเห็นเป็นอย่าง
อื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ๗ ท่านนั้นเสนอเพียง ๗ ชื่อหรือเสนอโดย
ไม่จำกัดจำนวนแล้วเดี๋ยงเขาที่หลัง

นายพรหมมา แตนวงศ์ (ถ้าพูด) : เสนอโดยจำกัดจำนวน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้จำกัดจำนวน ที่ประชุมอนุมัติ
โปรดเสนอชื่อได้

นายเสมอ กัลยาณัฐ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายถนอม ชาติสง่า

มีดมาชิกบริบรอง

นายร้อยตำรวจโท สงกรานต์ อุดมสิทธิ์ (เพชรบูรณ์) : ผม

ขอเสนอ นายสุดัฒน์ พุดตภา

มีดมาชิกบริบรอง

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอ

เสนอ นายเสงตรง เขียมพงศ์ดำนัด

มีดมาชิกบริบรอง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอเสนอ นาย

พรหมมา แตนวงศ์

มีดมาชิกบริบรอง

นายกักต พัฒนากักต (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเดชะ
นายเกษม บุญศรี
มีตั้งมาชิกบริบรอง

นายกุหลาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ผู้ขอเดชะนายจรรุบุตร
เรื่องสุวรรณ
มีตั้งมาชิกบริบรอง

นายสาคร กลิ่นฝน (พังงา) : ข้าพเจ้าขอเดชะนายคง อภัยวงศ์
มีตั้งมาชิกบริบรอง
พันศรีทอง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ขอถอน

นายประวิติ จันทนพิมพ์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเดชะ
นายทองดี อีสราวิชิต
มีตั้งมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว เสด็จขึ้นกราบ

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการพระราชบัญญัติค่าเช่านา
ดังนี้ ๑. นายฉานนท์ สายสว่าง ๒. นายสุวัฒน์ พุดตาท ๓. นายเดวิด
เบียมพงศ์ธำนัต ๔. นายพรหมมา เตณวงศ์ ๕. นายเกษม บุญศรี
๖. ร้อยโท จรรุบุตร เรื่องสุวรรณ ๗. นายทองดี อีสราวิชิต

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปขอปรึกษาจำนวนกรรมการร่วมกัน
ในร่างพระราชบัญญัติสุรา พุทธศักราช ๒๔๘๓

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งวุฒิสภา
ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเสนอโดย
คณะรัฐมนตรี ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กรรมาธิการ
วิสามัญคณะนี้ได้พิจารณาแก้ไขเสร็จแล้ว เสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ครั้นในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๓ วัน
อังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม และให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ
ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมแนบกับคณมายังสภาผู้แทน เพื่อดำเนินการต่อไปตาม
ความในมาตรา ๓๒๓ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

สำนักเลขาธิการวุฒิสภา

ร่าง
พระราชบัญญัติสุรา

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสุรา

มาตรา ๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.
๒๕๕๓"

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกกฎหมายกำหนดใน รุศศักราช ๑๒๗๔ พระ
ราชบัญญัติภาษสุราเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๖ พระราชบัญญัติแก้ไข

ราชชนนี พุทธศักราช ๒๔๕๘ พระราชบัญญัติราชชนนีเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๐ พระราชบัญญัติราชชนนีแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๘ พระราชบัญญัติราชชนนีแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๘ พระราชบัญญัติราชชนนีแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ พระราชบัญญัติราชชนนีแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖ (ฉบับที่ ๒) พระราชบัญญัติราชชนนี (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๕ และพระราชบัญญัติราชชนนี (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๖

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ทำการแทน

“เจ้าพนักงานตำรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมตำรวจซึ่งอธิบดีแต่งตั้งใหม่อำนาจและหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานตำรวจและผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งใหม่อำนาจและหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“ตุลา” หมายความว่า รถมอเตอร์หรือรถจักรยานยนต์ซึ่งสามารถติดกันได้เช่นเดียวกับนำตุลาหรือซึ่งติดกันไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับนำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้ว สามารถติดกันได้เช่นเดียวกับนำตุลา

“สุราเซ่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กั้นแฉะ ให้หมายความว่ารวมถึงสุราเซ่ที่ได้ผสมกับสุรากันแฉะ แต่ ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินระดับห้าดีกรีด้วย

“สุรากัน” หมายความว่า สุราที่ได้กั้นแฉะ และให้หมายความว่ารวมถึงสุรากันที่ได้ผสมกับสุราเซ่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าระดับห้าดีกรีด้วย

“เซ่สุรา” หมายความว่า แฉะสุรา แฉะข้าวหมก หรือเซ่ใด ๆ ซึ่งเมื่อหมกกับวัตถุดิบหรือของเหลวอื่นแล้วสามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ไซท์สุราได้

หมวด ๑

การทำสุราและการนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเควของกลั่น สำหรับทำสุราได้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การขอใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด นำสุราเกินกว่าหนึ่งลิตร เข้ามา ในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

บทบัญญัติในมาตรานี้ ให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำกรตามหน้าที่ผู้ขนส่งไว้

สุจริต

หมวดที่ ๒

ภาษีสุรา

มาตรา ๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุรา นอกจากทำสุรา สำหรับใช้ใน
บ้านเรือน ต้องเสียภาษีสำหรับสุราที่ทำ ได้โดยมีค้ำแต่คมีสุราที่ ภาษนะใน
ความควบคุมของ(เจ้า)(พนักงานสรรพสามิต) เจ้าหน้าท คำมอัคราที่กำหนดไว้
ในกฎกระทรวงก่อนขนสุราออกจากโรงงานสุรา เว้นแต่ในทำรออกใบอนุญาต
ให้ทำสุรามัซอคกตงเดี่ยภาษ โดยวิธีเหมา ก็ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราเดี่ย
ภาษทำตามซอคกตง โดยไม่ต้องมีค้ำแต่คมีสุรา ซอคกตงนต้องทำเป็นหนังสือ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภาษนะบรรจุสุราตามความในมาตรา ๒๒
ให้ผู้ได้รับอนุญาตมีค้ำแต่คมีสุราที่ภาษนะใหม่ โดยไม่ต้องเสียภาษนะอีก

มาตรา ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาต นำ สุราเข้ามา ในราชอาณาจักร จะ
ต้องเสียภาษสุรา โดยมิตแต่คมีสุรา ที่ภาษนะบรรจุสุราตามอัคราที่ กำหนดไว้
ในกฎกระทรวง การมีค้ำแต่คมีสุรานจะต้องมิตกขนขนสุราผ่านด่านศกศการ
เว้นแต่ อธิบคจะอนุญาต ให้นำไปมิต ณ สถานที่อื่น ในความควบคุมของ
พนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณี ที่มีการเปลี่ยนแปลง ภาษนะ บรรจุสุรา ตามความในมาตรา
๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องมิตแต่คมีสุราที่ภาษนะใหม่อีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๙ การ มีค้ำแต่คมีสุรา จะเป็นการ งดบรรณ คอเมอ ใดมิต
ครบถ้วนตามอัคราและได้ซัดฆ่าแต่คมีนแล้ว

การมีค้ำ และซัดฆ่าแต่คมีสุรา ให้เป็น ไปตาม วิธีการ และ เงื่อนไข ที่
กำหนดกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ผู้ตั้งสุราออกไปนอกราชอาณาจักรมณฑลที่ได้รับค่าน้ำสุราสำหรับสุราที่ส่งออกไปนั้น โดยปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ สุราซึ่งได้ทำการขนออกจากโรงงานสุราที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าของพินิจเห็นว่า เป็นที่พอใจหรือคิดได้ว่า ได้แปรสภาพไปเองจนไม่สมควรจะใช้ดื่มต่อไป และได้ส่งคืนโรงงานสุราโดยปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เจ้าของสุรานั้นมีสิทธิที่จะได้รับค่าน้ำสุราสำหรับสุราที่ส่งคืนนั้น

หมวด ๓

การใช้และการขนส่งสุรา

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใด ใช้สุราทำของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อการค้า เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

บทบัญญัติ ใน มาตรา นี้ มิให้ใช้บังคับ แก่การ ใช้สุรา ในการ ปรุงยา ตาม ใบสั่งของแพทย์

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการ ขนส่งสุรา ที่ยังมีไต่เตี้ย ภาชนะโดยถูกต้องของโรงงานสุรา เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขนส่งสุราตั้งแต่สืบติกรขึ้นไป เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตขนส่งสุราจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต (สำหรับกรณีขน

ตราที่ทำในราชอาณาจักรหรือจากเจ้าพนักงานศุลกากร) หรือตำหรับกรณี
ขนตราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรจากเจ้าพนักงานศุลกากร หรือเป็นตรา
ชนิดที่ได้มีกฎกระทรวงยกเว้นให้ทำการขนได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตขนตรา

ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาตขนตรากำกับไปกับตราที่ขนด้วย
มาตรา ๓๕ ผู้ใดทำการขนตราที่ทำในราชอาณาจักรเกินกว่าหนึ่ง

ติศรแต่ไม่(เกิน)ถึงสิบติศรซึ่ง(ไป) โสหรือออก(จาก)เขตท้องที่ที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานศุลกากรก่อน ทั้งนี้ ให้
ไว้บังคับแก่กรณีและผู้โดยสวทำการขนตราโดยยานพาหนะสาธารณะที่รับส่งคน
โดยผู้รับฝากสินค้าผ่านเขตท้องที่ที่กำหนดนั้น หรือเป็นตราชนิดที่ได้มีกฎ

กระทรวงยกเว้นให้ทำการขนได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตขนตรา

ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องนำใบอนุญาตขนตรากำกับไปกับตราที่ขนด้วย

มาตรา ๓๖ ให้ยึดมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ขาย
ตราประเภทที่ ๓ หรือประเภทที่ ๒ ออกหนึ่งร้อยห้าร้อยหรือยี่สิบ
จากสถานที่ขายตราของตนได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ทั้งนี้ ผู้ขายควรมีความ

ให้ถือเต็มยี่สิบเป็นใบอนุญาตขนตราดังกล่าวในมาตรา ๓๕ (หรือมาตรา

๓๕) ตามเงื่อนไข

หมวด ๔

การขายตรา

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ขายตรา หรือนำตรา ออกแสดงเพื่อขาย
เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานศุลกากร

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติในมาตรา ๓๗ มิให้ใช้บังคับแก่
(๑) การขายสุราทั้งหมดในคราวเดียว ภายใต้ความคุ้มครองของ
เจ้าพนักงานสรรพสามิต ในกรณี ที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบ
อนุญาต

(๒) การขายในกรณีบังคับ

(๓) การขายโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากร ความกฎหมายนี้
ด้วยผู้ถือการ

มาตรา ๓๙ ใบอนุญาตขายสุรามี ๗ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๑ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครึ่งหนึ่งเป็นจำนวน
คงแต่สิบติกรขึ้นไป

ประเภทที่ ๒ สำหรับการขายสุราชนิดใดในราชอาณาจักร ครึ่งหนึ่ง
เป็นจำนวนคงแต่สิบติกรขึ้นไป

ประเภทที่ ๓ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครึ่งหนึ่งเป็นจำนวน
ต่ำกว่าสิบติกร

ประเภทที่ ๔ สำหรับการขายสุราที่ทำในราชอาณาจักร ครึ่งหนึ่ง
เป็นจำนวนต่ำกว่าสิบติกร

ประเภทที่ ๕ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครึ่งหนึ่งเป็นจำนวน
ต่ำกว่าสิบติกร เพื่อดื่ม ณ สถานที่ขายเป็นการชั่วคราวไม่เกินสิบวัน

ประเภทที่ ๖ สำหรับการขายสุราที่ทำในราชอาณาจักร ครึ่งหนึ่ง
เป็นจำนวนต่ำกว่าสิบติกร เพื่อดื่ม ณ สถานที่ขายเป็นการชั่วคราวไม่เกินสิบวัน

ประเภทที่ ๗ สำหรับการขายสุรา ครึ่งหนึ่ง เป็น จำนวน ต่ำกว่าสิบ
ติกร เพื่อดื่มภายในสมาคมหรือสโมสร

มาตรา ๕๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราระเภทที่ ๓ หรือประเภทที่ ๔ จะขายสุราได้แต่เฉพาะภายในเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราระเภทที่ ๓ หรือประเภทที่ ๕ เก็บหรือรตษาสุราระเภทที่ ได้รับใบอนุญาตให้ขายไว้ ณ ที่อื่น นอกจากที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราระเภทที่ ๓ หรือประเภทที่ ๕ ทำการเปลี่ยนแปลงสุรา โดยเอาสุราอื่นใด หรือน้ำหรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงหรือเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต และทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยปฏิบัติตามวิธีราชการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ถ้าปรากฏว่า สุราที่มีอยู่ในความครอบครองของผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวในวรรคก่อนเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ซึ่งมีได้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ผู้นั้นทำการเปลี่ยนแปลงสุรา

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ขายสุราระเภทที่ ๓ ถึงประเภทที่ ๗ ทำการเปลี่ยนแปลงสุรา โดยเอาสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลง หรือเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุรา เว้นแต่ผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น

ถ้าปรากฏว่า สุราที่มีอยู่ในความครอบครอง ของผู้ได้รับ ใบอนุญาตดังกล่าวในวรรคก่อนเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ซึ่งมีได้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นทำการเปลี่ยนแปลงสุรา

หมวด ๕

เชอสุรา

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำหรือขายเชอสุรา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ใดดื่มหรือขายเชอสุราไว้ในครอบครัวของตน เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามความในมาตรา ๒๔ หรือเป็นผ้อหรือได้มาจากผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว

หมวด ๖

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตซึ่งออกตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องแสดงใบอนุญาตนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย

การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตก็ดี การโอนใบอนุญาต เช่นว่านก็ดี จะทำได้เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกาที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำสุราตามมาตรา ๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรตามมาตรา ๑๗ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ หรือประเภทที่ ๓ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตประเภทที่ ๑ ด้วย หรือได้รับ

ใบอนุญาตให้ใช้ตราตามมาตรา ๓๒ หรือได้รับใบอนุญาตให้ทำหรือขายเซอ
ตราตามมาตรา ๒๔ จะต้องทำบัญชีแสดงจำนวนตรา หรือเซอตรา ยื่นต่อ
เจ้าพนักงานตรวจพาณิชย์ตามแบบและกำหนดที่กรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจ โรงงานตราที่
ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสถานที่ซึ่งมิได้รับอนุญาตให้ทำ หรือ
ขาย หรือเก็บตรา หรือเซอตรา หรือสินค้าอันใดที่ได้รับอนุญาตตามพระ
ราชบัญญัตินี้ ในเวลาทำการ

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุม และปราบปรามผู้กระทำความ
ผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจระงับการขึ้น
ทะเบียนพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งมิได้รับอนุญาตให้จำหน่ายตรา
ความหมาย

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดของระวางโทษจำคุกไม่
เกินสามเดือน ปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าได้ขายตรา
หรือเซอตราด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าเป็นการทำตราซ้ำ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๓๑. ผู้ใดขาย หรือ นำออกแสดง เพ็ชชยา ซึ่งสุรাত্রูว่าทำชน โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๒. ผู้ใดซื้อ หรือ มีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุรাত্রูว่าทำชน โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท แต่ถ้าสุรานั้นเป็นสุรากลั่นมีปริมาณน้อยกว่าหนึ่งลิตร หรือเป็นสุรกลั่นมีปริมาณต่ำกว่าสิบลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๓. ผู้ใดขาย หรือนำออกแสดง เพ็ชชยา ซึ่งสุรাত্রูว่าต้องบัต แต่ตนมีสุรา แต่มีใบปิดแต่ตนมีสุรา หรือ บัตแต่ตนมีสุรา ไม่ครบถ้วน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔. ผู้ใดซื้อ หรือ มีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุรাত্রูว่าต้องบัต แต่ตนมีสุรา แต่มีใบปิดแต่ตนมีสุรา หรือ บัตแต่ตนมีสุรา ไม่ครบถ้วน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท แต่ถ้าสุรานั้นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๕. ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๖. ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ หรือมาตรา ๒๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๓๗. ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๖ วรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๓๘. ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ ถ้าผู้รำนนั้นเป็นผู้รำนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ถ้าผู้รำนนั้นเป็นผู้รำนที่ค้าขมในราชอาณาจักร มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่ทำบัญชีแสดงจำนวนตู้รำนหรือเชงตู้รำนตามมาตรา ๒๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้ใดยื่นบัญชีแสดงจำนวนตู้รำนหรือเชงตู้รำนตามมาตรา ๒๗ อันเป็นเท็จ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ตู้รำนที่เกินจำนวนในบัญชีให้ปรับเสีย

มาตรา ๔๑ ผู้ใดนำแต่คมป์ตู้รำนที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ บรรดาตู้รำน เชงตู้รำน และสินค้าที่ทำด้วยตู้รำน ที่ใดก็นำเข้ามาในราชอาณาจักร ชายหรือมีไว้ในครอบครอง อันเป็นการฝ่าฝืน

บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนภาระที่ได้ตั้งของคังถ่าว รวมทั้ง
ภาระและเครื่องถักสำหรับทำสุราให้รับเป็นของกรมสรรพสามิต
มาตรา ๔๖ ผู้ที่ได้รับอนุญาตซึ่งกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือ
ข้อกำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อกำหนดในใบอนุญาต เจ้าพนักงานสรรพ
สามิตหรืออธิบดีออกใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต
มีกำหนดไม่เกินครึ่งระลอกเดือน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

หมวด ๘

การวิเคาพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระ
ราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดอัตราภาษีสุรา ลักษณะของแอลกอฮอล์ และอัตรา
ค่าธรรมเนียมต่างๆ ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตดหย่อนหรืองดเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียมในการขอใบอนุญาต
ขายสุรา หรือใบอนุญาตให้ทำหรือขายเช็ดสุรา

(๓) ตดหย่อนหรือยกเว้น ไม่เรียกเก็บภาษีสุรา สำหรับแอลกอฮอล์ที่
นำไปทำการทดลองสภาพ และแอลกอฮอล์ที่นำไปใช้ในการแพทย์ เภสัชกรรม
และวิทยาศาสตร์ ตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด

(๔) กำหนดวิธีการ เรือนไร และข้อกำหนด (อื่น ๆ ตลอดจนแบบ
พิมพ์) เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๑๘๘๓

กฎกระทรวงนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บัญชี

อัตราภาษีสุรา และค่าธรรมเนียมทำยพระราชบัญญัติ

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๑	ค่าภาษีสุรากลั่น ๑ ตีคร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธ์ ซึ่งขึ้นสู่ศรด้วยเครืองวัดของ กรมสรรพสามิต หรือที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑๒ บาท
๒	ค่าภาษีสุราแช่ ๓ ตีคร	๒ บาท
๓	ค่าภาษีสุรากลั่นสำหรับสุราที่นำเข้ามา ในราช อาณาจักร ซึ่งขึ้นสู่ศรด้วยเครืองวัดของ กรมสรรพสามิต หรือที่กรมสรรพสามิต รับรอง ๑ ตีคร แห่งแอลกอฮอล์บริสุทธ์	๑๒ บาท
๔	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ให้ ทำสุราโรง หนึ่งปีละ	๓,๐๐๐ บาท
๕	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำสุรากลั่นสำหรับ ใช้ในบ้านเรือนปีละ	๓๐ บาท
๖	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำสุรากลั่นสำหรับ ทำน้ำดื่ม โรงหนึ่งปีละ	๕,๐๐๐ บาท
๗	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้นำสุราเข้ามา ในราชอาณาจักร ฉบับปีละ	๒๐๐ บาท

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๘	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา (ก) ประเภทที่ ๓ บัตร (ข) ประเภทที่ ๒ บัตร (ค) ประเภทที่ ๓ บัตร (ง) ประเภทที่ ๔ บัตร (จ) ประเภทที่ ๕ ฉบับบัตร (ฉ) ประเภทที่ ๖ ฉบับบัตร (ช) ประเภทที่ ๗ บัตร	๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๕๐ บาท ๘๐ บาท ๒๐ บาท ๕๐ บาท
๘ ทวิ	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เก็บหรือรักษา สุราไว้ ณ ที่อื่น ตามมาตรา ๒๑ บัตร	๓๐๐ บาท
๙	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำเชยสุรา เพื่อขายบัตร	๒๐๐ บาท
๑๐	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายเชยสุราบัตร	๕๐ บาท
๑๑	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำเชยสุรา สำหรับใช้ในบ้านเรือนบัตร	๓๐ บาท
๑๒	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำเชยสุรา สำหรับใช้ในโรงงานสุราบัตร	๓๐๐ บาท
๑๓	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สุราบัตร	๕๐ บาท
๑๔	ค่าธรรมเนียมการโอนหรือรับโอนใบอนุญาต หรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ฉบับบัตร	๑ ใน ๕ ของอัตรา ค่าธรรมเนียมใบ อนุญาตนั้น ๆ

หมายเลข	รายการ	อัตรา
๓๕	ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตทุกชนิด ฉบับละ	๕ บาท
๓๖	ค่าธรรมเนียมสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ ไปควบคุมตามมาตรา ๘ มาตรา ๘ หรือ มาตรา ๑๒ ฉบับละ	๕๐ บาท

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง : ร่างพระราชบัญญัติ^๑ รัฐบาลเห็นควรมีกรรมาธิการร่วมฝ่าย
๓ ท่าน

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลเสนอให้มีจำนวนกรรมาธิการ
ร่วมกั้นัดภาค ๓ ท่าน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุมอนุมัติ และเสนอขอเพียง ๓ ชื่อ หรือเสนอเพื่อเลือก

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอจำกัด
เพียง ๓ ชื่อ

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ขอเสนอนายเดมอ
กัณทาทัณฑ์

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอเพียง ๓ ชื่อ ไม่มีใครคัดค้าน
ข้าพเจ้าจะได้ให้เสนอชื่อเพียง ๓ ชื่อ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอชื่อยกยดงกรรม

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอแล้ว

นายภู เนาวรังสี (นครพนม) : ขอเสนอทดลองระเบียบประจันตคาม
มีสมาชิกรับรอง

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายกิจจวิ
วัฒน์สินธุ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว เจริญการอ่าน

เลขานุการรัฐสภา ; รายชื่อกรรมการร่างพระราชบัญญัติสุรา
มัตถน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๒. หอดงรงษ์ประจันตคาม
๓. กายกิจจา วัฒนสินธุ์

ประธานสภาผู้แทน : คือใน^๕เรื่องพระราชบัญญัติระบบเงินตรา
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ขอปรึกษาเรื่องจำนวน

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งวุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับหลักการ
ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ (วิสามัญ) ชุดที่ ๓ วันอังคารที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และได้พิจารณารวดเคี้ยวทั้ง ๓ วาระ ในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ที่ประชุมได้ลงมติแก้ไขความในมาตรา ๕ ตอนที่ ๑ “ซึ่ง
จะหมดอายุในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓” เป็น “ซึ่งจะหมดอายุในวันที่
๓๐ เมษายน ๒๕๕๓” ในที่สุดให้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม และให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติม
นี้กลับคืนมายังสภาผู้แทน เพื่อดำเนินการต่อไปตามความในมาตรา ๑๒๓ (๓)
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่าง

พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๓

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรใช้กฎหมายปัจจุบันว่าด้วยระบบเงินตราต่อไปนี้
และแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ในปัจจุบัน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระบบเงิน
ตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓ แห่งพระราช
บัญญัติเงินตราในภาวะฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๒๕ และให้ใช้ข้อความ
ต่อไปนี้แทน

“(๔) เงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์เงินตราต่างประเทศอื่นชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๒) การจำหน่ายบัญชีทรัพย์สินที่ประกอบขึ้นเป็นทุนสำรอง ในกรณีต่อไปนี้

ก. จำหน่ายบัญชีในกรณีทรัพย์สินนั้นเต็มสูญไปซึ่งค่าอันควรแก่การประกอบขึ้นเป็นทุนสำรอง หรือในกรณีที่สินทรัพย์นั้นสูญไป

ข. จำหน่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดทุนสำรองเพื่อผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองไม่พอแก่ค่าใช้จ่ายนั้น

การจำหน่ายบัญชีตามอนุมาตรานี้ ไม่จำเป็นต้องถอนชนบทกรดบัญชีเข้ามาจากชนบทกรดออกใช้ แต่ให้จ่ายผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองและเกิดจากการตีราคาทรัพย์สินที่ประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองสดใช้จั้นครบ”

มาตรา ๕ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะหมดอายุในวันที่ (๒๘) ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓ ให้ใช้ต่อไปอีกไม่เกินสองปีนับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

๑๘๘๒

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอเพียง ๒ ข้อ

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอเสนอเพียง ๒ ข้อ

นายสวัสดิ์ สารศาสตร์ (กาญจนบุรี) : ผมสงสัย อยากจะ
ถามว่าผมเรื่องแก้วน้ำหรือ ผมคิดดีถ้าหากสภาจะรับรองให้เสร็จไป
จะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : : ความรัฐธรรมนุญไม่ได้ ถ้ามีการแก้ไข
ต้องคงกรมการร่วมกัน ทางรัฐบาลขอ ๒ ข้อ คุณกฤดาบเห็นอย่างไร
ตัดสินใจเสียก่อน

นายกฤดาบ แก้ววิมล (นนทบุรี) : ตัดสินแล้ว เห็นกับ
รัฐบาล

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าเห็นว่า
ไม่สำคัญเพียงนี้แค่ขอเสนอเพียงข้อเดียว

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอ ๒ ข้อ สมาชิกขอเพียงข้อ
เดียว

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ข้อเดียวไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทน : คุณทองคำ จะว่าอะไร ข้อเดียวรัฐบาล
ไม่ขัดข้องแล้ว

นายทองคำ อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอรัฐมนตรี
เสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

มีตมาชิกกรมทรง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : โดยที่จะมีตสมัยประชุมในวันพรุ่งนี้ เพราะฉะนั้นกรณีใครจะ
ขอประธานทราบเรียนว่า ในวันนี้จะได้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกันของ
วุฒิสภาด้วยและจะได้เชิญกรรมาธิการของทั้งสองสภา พิจารณาด้วยกันเสีย
ในวันนี้ และถ้าขอทราบเรียนให้กรรมาธิการทราบด้วย

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาธิการระบบเงินตราชั่วคราว

๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อได้ปรึกษาทางตามเรื่องแล้ว
ข้าพเจ้าก็ขอจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า โดยที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกา
มีตสมัยประชุมในวันพรุ่งนี้ และเรื่อง ๓ เรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน ซึ่งทางวุฒิสภา
จะทำงานไม่ได้ ต้องให้ทางสภาผู้แทนตั้งไปแต่ทางวุฒิสภาก็จะตั้งให้สอดคล้อง
สอดคล้องกันกับสภาผู้แทน โดยเหตุที่รัฐมนตรีเสนอเมื่อวานจะประชุมใน
วันนี้ ข้าพเจ้าก็ขอให้ที่ประชุมพิจารณาไว้ก่อน เพื่อให้วุฒิสภาเข้ามาตั้ง
กรรมาธิการของท่าน และเมื่อเสร็จครึ่งชั่วโมงแล้วสภาผู้แทนก็จะประชุมต่อ

พักประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ประชุม
ต่อระเบียบวาระต่อไป รับขงรายงานการประชุมนัดสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๓ และ
๓๔/๒๕๒๓ (พิเศษญ) ชุดที่ ๑ เมื่อไม่มีท่านผู้ใดทักท้วงอย่างไร ถัดจากที่
ประชุมอนุมัติ

ต่อไปกระทู้ถาม นายดำเนิน ส่ายสว่าง เรื่องเงินติดากกินแบ่งผู้
ถูกร้างอดีตแล้วไม่มารับเงิน ผู้ตั้งกระทู้ไม่มา ไม่ได้มอบหมาย ค่อยไปนายหน้า
จำรับเนตร เรื่องเงินที่รัฐบาลใช้ในการปราบปรามฝิ่นเถื่อน ตามกระทรวง
การคลัง ผู้ตั้งกระทู้ไม่มา ไม่ได้มอบหมายให้ใคร กระทู้ต่อไปของนาย
ทองดี อีสราชีวิน เรื่องพ้อคำต่างคำจำหน่ายดวงตราอากาศกรเกินอัตรา ตาม
กระทรวงการคลัง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ค้อน ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ท่านทราบหรือไม่ว่า ในขณะนี้ตามร้านค้าต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่ง
ของพ้อคำต่างคำ ได้ทำการจำหน่ายดวงตราอากาศกรเกินอัตราซึ่งทางรัฐบาล
กำหนดไว้ อาทิเช่น ราคาดวงละ ๓๐ สตางค์ ๒๐ สตางค์ ๑๕ สตางค์
๑๐ สตางค์ แต่พ้อคำต่างคำกลับไปจำหน่ายเกินอัตราความชอบใจ เพื่อกมุง
หวังกำไร เป็นราคาดวงละ ๑๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ ๕ สตางค์ ๓๐ สตางค์ ๑๐๐
เป็นต้น พฤติการณ์เช่นนี้ เป็นการทำพ้อคำต่างคำเถวรดเขาเปรียบแก่ราษฎรผู้
ซื่อเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. ท่านจะมีนโยบายอย่างไร ที่จะป้องกันมิให้พ้อคำต่างคำขายเหล่านี้

จำหน่ายดวงตราซากกรเกินอัตรา ซึ่งทำความเดือดร้อนให้แก่ผู้ซื้อ

๒. ท่านจะจัดการปราบปรามอย่างเด็ดขาด กับพ่อค้าที่ยังคงจำหน่ายเกินอัตราอย่างใดหรือไม่ ?

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง : กระผมขอตอบดังนี้

๑. ดวงตราที่ท่านถามนั้น เข้าใจว่า คงหมายถึง ซากรแต่เดิมนี้ การจำหน่ายซากกรแต่เดิมนั้นได้มีระเบียบวางไว้รัดกุม คือผู้รับซากกรแต่เดิมไปจำหน่าย จะต้องทำสัญญาไว้ต่อคณะกรรมการอำเภอว่าจะไม่จำหน่ายซากกรแต่เดิมเกินกว่าที่กำหนดไว้ในดวงตรา ถ้าปรากฏว่าจำหน่ายเกินราคาจะต้องถูกปรับตามสัญญาและทางกระทรวงจะเลิกสัญญาไม่ให้นำจำหน่ายต่อไปก็ได้

๒. กระทรวงการคลังได้กำชับเจ้าหน้าที่ให้กดชั้นการจำหน่ายซากกรแต่เดิมเกินราคาโดยเด็ดขาดแล้ว

นายทองดี อิศราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ความจริงข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจเหมือนกันที่ทางรัฐมนตรีช่วยว่าการคลังกล่าวเมื่อก่อน ข้าพเจ้าได้ถามมาดังอย่าง ถ้ามาถึงเรื่องดวงตราไปรษณียากรกับดวงตราซากกรนั้นเมื่อผู้จำหน่ายตราได้ตัดไปรษณียากรนั้นออก คงเหลือแต่ดวงตราซากกรหรือซากกรแต่เดิม ดังนั้นข้าพเจ้าขอรวมถามเสียเลยว่า เท่าที่ปรากฏข้อเท็จจริงทุกวันนี้ ไม่ต้องคอยไกล ดูแถวนางแดงหรือสถานที่หัวดำโพง เมื่อราษฎรต้องการจะซื้อแต่เดิมก็ตั้งใจหมายเพื่อจะทรงรถคันไปภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างเชียงใหม่หรือที่เหนือก็ตาม แทนที่จะคิดราคา ๑๐ สตางค์ กลับคิดเป็น ๑๕ สตางค์ จึงขอกราบเรียนถามด้วยความจริงใจว่า

ทางรัฐบาลจะจัดการอย่างไรหรือไม่ พวกเขาคิดว่าขายก็เพื่อมุ่งหวังผลกำไร แต่ทำดังนี้จะเข้าในลักษณะค้ากำไรเกินควรหรือไม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ผมได้ตอบแล้วว่าถ้าขายเกินราคาก็จะจัดการตามสัญญา และไม่ให้ขายต่อไป... สำหรับไปรษณียากรเรื่องจดหมายนั้น เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคม คิดว่ามีระเบียบการเช่นเดียวกัน

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ที่ทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังตอบว่า คงตราไปรษณียากรนั้น เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคม... ขัฟเจ้าก็ไม่เคย... แต่อย่าถามว่าถึงจะเป็นกระทรวงคมนาคมหรือกระทรวงการคลังก็ตาม ก็อยู่ในรัฐบาลชุดนี้... จอมพล ป. พิบูลสงคราม... เพราะฉะนั้นขอทราบเรื่องถามอีกครั้งหนึ่งว่า ทั้งคงตราไปรษณียากรก็ตามหรือขากรแต่เดิมก็ตาม ท่านจะตั้งเจ้าหน้าที่ของท่านออกไปตั้งส่วนโดยไม่ต้องไปประกาศตั้งว่าฉันจะไปตั้งส่วนที่นั่น อย่าทำอย่างนั้น ท่านตั้งเจ้าหน้าที่ไปคล้าย ๆ กับว่าเป็นนักสืบ และถ้าจัดการตั้งส่วนได้แล้ว ท่านจะจัดการอย่างไรหรือไม่ ถ้าหาถือว่ารัฐบาลยังไม่เห็นด้วยแต่การจำหน่ายคงตราไปรษณียากรหรือขากรแต่เดิม... การที่ทางรัฐบาลได้จำกัดอยู่แล้ว... นี่เป็นตั้งตั้งน้อย... แต่อย่าถามว่าตั้งตั้งน้อยนั้นจะทำให้ราษฎรเฉพาะอย่างยิ่ง ชาวไทยหรือคนไทยได้รับความเดือดร้อน ขัฟเจ้าจะไม่ขอซักถามอะไรมากนัก เพราะยังมีอยู่กระทรวงหนึ่ง ที่จะต้องซักถามกันต่อไป

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ธรรมดาได้ตอบแล้วว่าได้กำกับเจ้าหน้าที่ให้กดขันในเรื่องนี้

แต่... และท่านน่าจะนึกผู้เกี่ยวข้องได้ถามกระทรวงการคลัง
ไปรษณียากรเป็นเรื่องกระทรวงคมนาคม แต่คิดว่าคงจะมีระเบียบการ
เช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทน : กระจุกตัวไปขอคุณของดี อิศราวิชวิน
เรื่องพ่อค้าหยอกตวงให้ขงคการชาวจายเงินมัดจำ ๑ ล้านบาท ถามกระทรวง
พาณิชย์

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ต่อถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

ตามที่นายเล็ก โฉมแก้ว ได้ทำหนังสือสัญญาขายข้าวในนาม
ของโรงดี เชียงสง บางชื่อ ให้แก่ขงคการชาวจเป็นจำนวน ๘๐๐ ตัน โดย
พร้อมที่จะชงงได้ทันที และทางขงคการชาวจได้จ่ายเงินมัดจำให้แก่นายเล็ก
โฉมแก้ว ๑ ล้านบาท เมื่อเจ้าหน้าขงคการชาวจไปขงโรงดีเชียงสง เพื่อ
จัดการ...

ประธานสภาผู้แทน : ขยให้อ่านตามกระทู้ที่พิมพ์ไว้

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : นี่เป็นสำเนาของ
กรรม

ประธานสภาผู้แทน : ฉบับที่พิมพ์ ท่านอ่านนอกเหนือไป

นายทองดี อิศราวิชวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอ่านนอกเหนือไป
กรรมขออ่านใหม่

ตามที่นายเล็ก โฉมแก้ว...

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีตามนั้น ท่านมีต้นฉบับหรือไม่ ?

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ามีตนฉบับ
 ขยันทองคำแทน ความจริงข้าพเจ้าได้รับกระทู้นามที่ อ. ๔๗/๒๔๘๗
 เรื่องพักค่าหอถาวรให้องค์การชาวจีนเงินมัดจำ ๓ ด้านบาท เรื่องเกิน
 อย่างขอความกรุณาท่านประธานอย่าหักท้องเพราะกระทู้นี้สำคัญที่สุด
 ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ต่อจนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดัง
 คอไปนี้

ตามที่นายเด็ก โส้มแก้ว ได้ทำสัญญาขายข้าวในนามของโรงสี
 เขียวธง บางซื่อ ให้แก่องค์การชาวจีนเป็นจำนวน ๘๐๐ ตัน โดยพร้อมที่จะ
 ขนส่งได้ทันที และทางองค์การชาวจีนได้จ่ายเงินมัดจำให้แก่ นายเด็ก โส้มแก้ว
 ๓ ด้านบาท เมื่อเจ้าหน้าที่ขององค์การชาวจีนไปโรงสีเขียวธง เพื่จะจัดการขน
 ข้าวลงเรือ กลับปรากฏว่ามีข้าวแท้จริงไม่ถึง ๓๐ ตัน แต่ตัวนายเด็ก
 โส้มแก้ว คู่สัญญาได้หลบหนีไปนั้น ข้าพเจ้าขอประธานทราบเรียนถาม
 ว่า

๑. ก่อนที่ท่านจะจ่ายเงินมัดจำให้แก่ นายเด็ก โส้มแก้วนั้น ท่านได้
 จัดตั้งเจ้าหน้าที่ขององค์การชาวจีนไปสอบดูจำนวนข้าวที่โรงสีเขียวธงหรือเปล่า
๒. ท่านได้คำนึงหรือไม่ว่า เจ้าหน้าที่ขององค์การชาวจีนได้สมัครร่วมคิด
 และทุจริตจ่ายเงินให้แก่ นายเด็ก โส้มแก้ว ทั้งๆที่ทราบด้วยว่ามีจำนวนข้าว
 ไม่ตรงตามข้อสัญญา
๓. ท่านได้ส่งมอบเจ้าหน้าที่ขององค์การชาวจีนได้มตประการใดบ้าง และ
 ได้ส่งมอบจับกุมตัวนายเด็ก โส้มแก้ว แล้วอย่างไรหรือไม่

พลตรี เภา เพ็ญเลิศ บริษัทเช็บูทอกิจ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบข้อหนึ่งว่า ทุกครั้งทนาย

เด็ก โดมแก้ว ผู้จัดการบริษัท โรงตั้งเย็บรองเท้า จำกัด มาแจ้งแก่พนักงาน
 ข้างว่า มีชาวตามสัญญาพร้อมที่จะส่งมอบได้ พนักงานข้างจำกัดให้เจ้าหน้าที่
 ที่ไปตรวจสอบปริมาณและชนิดข้าว เมื่อเจ้าหน้าที่มารายงานว่าครบถ้วน
 พนักงานข้างก็จ่ายให้ตามสัญญาซึ่งทำไว้ต่อกัน ข้อ ๒ ที่ท่านถามได้จำนวน
 ข้าวไม่ตรงตามสัญญานี้ กระทรวงพาณิชย์ได้แจ้งต่อตำรวจแล้ว ซึ่ง
 กำลังตามจับกุมผู้จัดการบริษัทนั้นอยู่ ทั้งได้ตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนเป็นการ
 ภายใน หากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดสมรู้หรือฉ้อโกงไปทางไม่สุจริตในเรื่อง
 นี้แล้ว ก็จักได้จัดการส่งตำรวจดำเนินการต่อไปทันที

ตอนข้อ ๓ คณะกรรมการของกระทรวงกำลังเร่งรีบพิจารณาอยู่
 แล้ว ส่วนนายเด็ก โดมแก้ว ผู้จัดการบริษัทนั้นทางตำรวจยังจับตัวไม่
 ได้

นายทองดี อีสราขวัน (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ตอบข้าพเจ้าว่า ก่อนที่จะจ่ายเงินมัดจำ ๓ ล้าน
 บาท ให้แก่นายเด็ก โดมแก้ว ตามข้อสัญญา ท่านบอกว่าได้ส่งเจ้า
 หน้าที่ไปตรวจสอบแล้วว่าได้ข้าวครบถ้วน แต่ที่นั้นขอทราบเรียนถามว่า
 เมื่อจ่ายเงินไปแล้วทำไมกลับปรากฏว่าข้าวไม่ครบตามจำนวน ทั้งขอ
 เรียนถามว่าเป็นเพราะเหตุใด และนอกจากนั้นขอเรียนถามอีกครั้งหนึ่งว่า
 ก่อนที่ท่านจะจ่ายเงินนั้น เพื่อให้แน่นอนทำไมท่านไม่ส่งเจ้าหน้าที่ไปโดย
 ส่งนอกครั้งหนึ่งว่ากระทรวงตามสัญญาที่นายเด็ก โดมแก้ว ได้ทำสัญญาต่
 คณะกรรมการชาวอเมริกัน แต่ทำไมถึงไม่สอบสวนเมื่อเจ้าหน้าที่ของท่านรับ
 รายงานมา ท่านได้รับจ่ายเงินไปทันที ทั้งขอเรียนถามว่า ท่านปฏิบัติ
 โดยยึดหลักเกณฑ์จ่ายเงินใดใหม่ เงินจำนวนนี้ไม่ใช่ ๓๐ บาท ๕ บาท นี้

๒๕
ตง ๑ ด้านบาท

นอกจากนี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามอีกครึ่งหนึ่งว่าจำนวนเงิน ๑ ด้านบาท
นี้ ใครเป็นคนอนุมัติส่งจ่ายไป เมื่อจ่ายไปแล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ เมื่อ
ปรากฏว่านายเล็ก โส่มแก้ว หนีไปเช่นนั้น

๓. ท่านบอกว่าสถานที่ของนายเล็ก โส่มแก้ว ยังจับตัวไม่ได้นั้น ก็
เป็นหน้าที่ของท่านจะติดตาม จึงขอเรียนถามว่าท่านได้ตั้งเจ้าหน้าที่ออกสืบ
สวนหรือยัง เกี่ยวกับท่านทราบหรือไม่ว่าสถานที่ของนายเล็ก โส่มแก้ว ตั้งขาย
แต่อยู่ที่ฮ่องกง ไม่ใช่ตั้งคไป่ไปตามหนังสือพิมพ์ว่า เมื่อปรากฏเช่นนั้นแล้ว
ท่านจะติดตามไปตั้งที่ฮ่องกง ได้หรือไม่ เพราะเคยฉวยฉกฉวยกับคดี
อาญา ขอกราบเรียนถามท่านอีกขอ

พลตรี เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ : ข้าพเจ้าอยากจะได้ข้อเท็จจริงถึงวิธีการให้ฟัง คือว่า
เป็นการมานานมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๘๘ หลังสงครามมานั้นประเทศไทยได้มีข้อ
ผูกพันที่จะส่งชาวตามจำนวนที่ได้ตกลงกับเขาไว้กับต่างประเทศ ส่งประชาชาติ
เพราะฉะนั้นกระทรวงพาณิชย์คือสำนักงานชาวนั้น จำเป็นจะต้องให้พ่อค้าโรงสี
หรือโรงข้าวสารนั้นได้มีใบกาส่งชาวไว้สำหรับแลกกับ เพื่อให้เห็นตามที่ตกลง
กับเขาได้ เพราะฉะนั้นคงแต่คนมั่วระเบียบการต้มขยูนนั้นคือว่าตามสัญญาขอ
ขายกับพ่อค้านั้นได้พิมพ์เป็นแบบพิมพ์ไว้ แบบพิมพ์นั้นปรากฏว่าถ้าพ่อค้า
มาขายข้าวก็กับสำนักงานชาวนั้นมาทำสัญญานั้น สัญญานั้นเป็นสัญญาสองหน้า
คือยังไม่มีการตั้งรับแล้วแต่ปรากฏว่า ผู้ขายข้าวมาแจ้งบอกว่ามีชาวพร้อม
เจ้าหน้าที่ก็ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจ เมื่อตรวจแล้วจึงเห็นว่าชาวพร้อม
จริงก็จ่ายเงินไป นี่เป็นสัญญาที่ผูกมัดมาแต่เดิมจนถึงบัดนี้ เพิ่งจะเลิกเมื่อ

วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๓ ในการตั้งเจ้าหน้าที่ไปตรวจข้างนั้น ท่านผู้
 เกียรติ ที่ ย่อมทราบ ชยู่ แล้วว่าโรงตั้ง ต่าง ๆ นั้นย่อมมีชาวทมิฬกันถึงเพดาน
 เพราะฉะนั้นการที่จะตรวจทุกกระดอมนั้น ท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าถ้าหากจำพอ
 ค้าที่ไม่สู้จริตแล้วทำโหลงไว้ข้างในก็ตรวจไม่ได้ว่ามีชาวเท่าไร นี่ชักคัว
 อย่าง แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะเวียนค้อขังการเรียงรายตะเยียมมากเกินไปเพราะ
 ขณะนี้เราทำการได้สองเจ้าหน้าที่ชยู่แล้ว ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่นั้นเข้าไปใน
 ทางไม่สู้จริตซึ่งข้าพเจ้าเวียนแล้ว คำให้การที่ข้าพเจ้าจะเวียนค้อขัง
 อาจจะเป็นประโยชน์ค้อคตินักได้ เพราะฉะนั้นความยากลำบากของเจ้า
 หน้าที่มีอยู่บ้างตามที่ข้าพเจ้าเวียนมาแล้ว ค้อเมื่อยจ่ายเงินไปแล้วเราไม่มี
 ใครไปคุมโรงตั้ง ๆ จะชนชาวออกไปเมื่อไรเราก็ไม่รู้ นี่ประการหนึ่ง ถ้าแม่
 ว่าชาวปรากฏขาที่จำนวนไปซึ่งเป็นการมีกยอก ซึ่งทางตำรวจ กำลังตั้งตั้งจนจับ
 ค้อผู้จัดการโรงตั้งอยู่ในขณะนั้น เจ้าหน้าที่ได้ไปตรวจที่โรงตั้งก็ปรากฏว่าแม่
 แต่บัญชีดังกล่าวก็ไม่มี นี่เป็นเรื่องอย่างนี้ ในการที่จะพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่
 ฝึคหรือตูกนั้น ข้าพเจ้ายังจะเวียนค้อขังงานไม่ได้ เพราะว่ากำลังคนคณะ
 กรรมการที่ดี ทางตำรวจที่ดี กำลังตั้งตั้งจนชยู่ ส่วนภายในของกระทรวงนั้น
 เมื่อคณะกรรมการของข้าพเจ้ารายงานมาว่า ผู้ที่มันตั้งเข้าไปในทางทุจริตข้าพ-
 เจ้าก็จะตั้งตำรวจจัดการทันที

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้
 ค้อบกระทุ้งของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการค้อมของท่านเป็นการตั้งต้น
 ขอดหม่านเหลือเกิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอค้อค้อมท่านอีกครั้งหนึ่งว่าตาม
 ที่ท่านว่าเมื่อได้ทำสัญญาไปแล้วกับโรงตั้งแล้วจะ ชนชาว ตั้งเว็ชบัญชี ก็ไม่มีว่า
 จะชนไปจำนวนก็กระดอม ไม่มี อย่างนี้เป็นค้อคั้น ทั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่ากา

ชนชาวแสดงว่าท่านบกพร่องเหลือเกิน จึงเป็นขอให้เกิดเกิดแห่งศอรรบชั้นทำให้
ชาวสัญญาหายไป ทงขอเรียนถามว่าฉักรรของท่านได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปควบคุม
ตาม โรงตั้งหรือตามที่เช่นสัญญาไว้ระหว่าง โรงตั้งของศการชาว ถ้าไม่ส่ง
เจ้าหน้าที่ไปแล้วชาวของสัญญาเป็นสัญญาเป็นแนอย่างไม่มีปัญหา คือโดยปกติ
พบคาเหตาทานประชนทเศรพ คือเมื่อคตงเช่นสัญญาทของศการชาว
แล้ว ความจริงจันอนชาวของเดยอกตายเป็นชายชาวให้รัฐบาด ๓ ครั้ง
อย่างนั้นท่านหรือทราบไม่ ท่านได้ทราบหรือเปล่า

นอกจากนี้ขอเรียนถามอีกครั้งหนึ่งว่าตามสัญญาที่ได้ทำกับ นายเด็ก
โดมแก่อมีการันต์หรือไม่ มีสัญญาค่าประกันหรือไม่ ถ้าเขาส่งชาวไม่ทัน
ท่านจะปรับนายเด็ก โดมแก่อได้หรือไม่ เมื่อปรับไม่ได้ท่านจะปรับกับใคร
จำนวนเงิน ๓ ล้านบาทไม่ไรของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็น
เล็ชทุก ๆ หยคของราษฎร เพราะฉะนั้นขอประทานโปรดตอบให้ข้าพเจ้า
ทราบ

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ : ข้าพเจ้าที่ไ้เรียนมาเด้อบอกว่าเป็นระเบียบการที่ได้
ปฏิบัติมาตั้งแต่ตั้งตั้งกรมนี้ และข้าพเจ้ากรตั้งกเหมือนกันว่าความรับผิดชอบ
ของข้าพเจ้ามชย จึงได้เบถนแบบสัญญาได้สามมาเด้อตั้งแต่คณปี ๒๕๕๓
เมือข้าพเจ้ามาใหม่ ๆ ก็ได้เปลี่ยนวิธีการ อย่างหนึ่ง ซึ่ง ในกรณี ขณะนั้น เมือฉั
ชายชาว ก็กตยอนตราขเหมือนกตยได้ ถ้าทหนดฉาฉแฉงศอเจ้าหน้าที่ตาม
สัญญาซึ่งมีอกรรมหนึ่งคางหลก เพื่อแสดงให้ข้าทราบฉาฉแฉงแต่ฉไม่มี
ชวักกตยอเป็นเศฉคตามสัญญาของ ฉั นข้าพเจ้าก็เกไปชยหนึ่งเด้อ แต่
จะ ให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนหคการไปจกฉฉฉฉฉฉฉ ฉฉให้ท่านพิจารณาฉฉ

เดิมนั้นเราก็มียอชอผูกพันอยู่กับเขาว่าจะตั้งขาดตามจำนวน เพราะฉะนั้นก็
ต้องค่อยทำค่อยไป เมื่อหมดสัญญาตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคมแต่ย์ ข้าพเจ้าก็ไม่
ทำ ซึ่งข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าการท้วงเช่นนั้นเป็นการท้วงหุดฉกซึ่งจะมีชกพรของ
ตั้งที่ข้าพเจ้าเรียนมาน

นายทองดี อีสวาทวน (เชียงใหม่) : เมื่อข้าพเจ้าก็ได้ถาม
ท่านรัฐมนตรีแล้วว่าเมื่อเงินจำนวน ๓ ล้านบาทนั้น ถ้าตกลงไปให้นายเด็ก
ไปเมื่อไม่ได้เข้ามาใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ก็คหหมายคความว่าผู้ค้าประกันจะ
ไปปรับเอากับใคร ข้อที่ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ออกข้อชี้แจงข้อ ๒. ท่าน
ชี้แจงว่า ระเบียบ องค์การข้าว หรือ โรงสีไฟได้รัฐบาลมา แล้วในระหว่างสงคราม
เมื่อท่านเห็นวาระระเบียบปฏิบัติใน ระหว่าง สงครามก็เมื่อ มันเป็น ระเบียบที่ไม่
เรียบร้อยเป็นระเบียบที่เบ็ดเสร็จให้ให้เกิดการคอรัปชั่นจนจนอย่างนี้แล้ว ทำไม
ท่านไม่เลิกหรือปรับปรุงเสียให้ดีกว่านี้เพื่อจะรักษาเงินของราษฎรหรือของรัฐ
บางทีขอท่านได้โปรดตอบข้าพเจ้าด้วยว่าจะแก้ไขหรือไม่และนอกจากนี้ข้าพเจ้า
ขอเรียนถามท่านว่าเป็นความจริงหรือไม่ ที่ท่านได้ จัดการตัด เงินเดือน ข้าราชการ
การตั้งแต่หัวหน้าจนถึง ข้าราชการ ชน ฝุน้อย ๒๕ เบอรเซ็นต์ นั้น เป็น
ความจริงหรือไม่ ถ้าเป็นความจริงแล้ว ทำไมท่านจึง ใช้วิธีหยั่งแหดตุ้มไป
อย่างนั้น ความจริงข้าราชการชนฝุน้อย อาจจะไม่รู้ เรื่องกพัดอยยี่โหนซีเห็น
มาพัดอยรับบาปกรรมเขาด้วย ทั้งนี้จึงขอทราบเรียนว่าท่านได้จัดการตัดเงิน
เดือนไป ๒๕ เบอรเซ็นต์ จริงหรือไม่ ถ้าเมื่อตัดไปแล้ว ขอเรียนถามท่านอีก
ครั้งหนึ่งว่า พลโทหลวงเกรียงศักดิ์พิชคนน ท่านได้ตัดหรือเปล่า ในฐานะ
ที่เป็นผู้อำนวยการข้าว แต่ความจริงท่านพลโทหลวงเกรียงศักดิ์พิชคนนเป็นผู้
รับผิดชอบโดยตรงนั้น ท่านได้ตัดหรือไม่ ๒๕ % และนอกจากนี้ ข้อสุดท้าย

ที่ข้าพเจ้าจะขอเรียนขอท่านได้โปรดตอบข้าพเจ้าด้วย โปรดจดไว้ด้วยบางที่
ท่านจะดื่มไป ข้าพเจ้าขอกราบเรียนซักถามท่านรัฐมนตรีว่า เรื่องนี้เท่าที่
ข้าพเจ้าทราบ ขอประทานโทษ ท่านจอมพลฯ ได้สั่งให้ปิดตหลวงเกษียณศักดิ์
ยศคุณ ขอนเป็นความจริงหรือไม่ ถ้าเป็นความจริงทำไมท่านไม่ปลด ท่าน
เกรงกลัวอิทธิพลอื่นใดหรือ

และนอกจากนี้ข้าพเจ้าขอซักถามท่านว่า ในเรื่องวิธีการต่าง ๆ
เกี่ยวกับของศการชาวนั้น ทุกอันรู้ดีกว่าเหตุแห่งที่สุด และเมื่อเร็ว ๆ นี้
โรงไฟฟ้าเข็ยดอง ก็ได้มาผลาญเงินผลาญทองของประเทศไปเป็นอันมาก ทก
อันท่านได้คำนึงหรือเปล่า ท่านทราบหรือเปล่าว่าเวลานี้สมาชิกผู้สมเกียรติ
คนหนึ่งได้ร้องเดิน และจะขอเปิดอภิปรายตามมาตรา...

ประธานสภาผู้แทน : นอกกระทู้แล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : มันเป็นอย่างนี้ เพราะ
มันมีอะไรที่ร้ายแรงมากที่สุดใน เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่สุดแล้ว ถ้าท่านรับ
ตัวสภาพว่าท่านไม่สามารถที่จะปรับปรุงกิจการโรงไฟฟ้าเหล่านี้ได้ให้
แล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ท่านจะพิจารณาด้วยตัวเองใหม่ ถ้าจะให้ดีแล้ว
ท่านจะตาชอกได้ใหม่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ประธานสภาผู้แทน : นอกกระทู้แล้ว ไม่ใช่ไปถามให้เขา
พิจารณาด้วยตัวเอง

พลตรีภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ : ที่ถามว่ามีอะไรที่ร้ายแรงใหม่ไหม เพราะว่าระเบียบ
เดิมไม่มี และที่ถามถึงเรื่องระเบียบนั้น ข้าพเจ้าก็ทราบเรื่องแล้วว่ามี
เพราะว่าระเบียบไม่ได้ปิดขยในเมื่อตอนที่เกิดเรื่องนี้ และเรื่องการทำโทษ

ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านผู้เกี่ยวข้องเมื่อกันคงจะเข้าใจผิด ข้าพเจ้าได้ตั้งโทษ
เจ้าหน้าที่ด้านกองงานข้างไปจริง ได้ตั้งระเบียบจ่าย

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ต๋อไปของ ร.ท. จงกต ไกรฤกษ์เรื่อง
การประมูลของใช้ในกระทรวงกลาโหม ตามกระทรวงกลาโหม เจ้าของ
กระตุ๋ต๋อไม่มาและไม่ได้มอบหมายให้ผู้อื่น

กระตุ๋ต๋อไปของนายกว้าง ทองท้ว เรื่องการรับรองรัฐบาลดาว
เซม และอนุญาตการกระทรวงการต่างประเทศเจ้าของกระตุ๋ต๋อไม่มา และ
ไม่ได้มอบหมายให้ผู้อื่น

กระตุ๋ต๋อไป ของนายสำนันทน์ สายสว่าง เรื่องเงินฝากกักเก็บแบ่งที่ผู้
ถูกวางวัดแต่ยังไม่ไปรับเงิน ตามกระทรวงการคลัง เจ้าของกระตุ๋ต๋อไม่มา
และไม่ได้มอบหมายให้ผู้อื่น

กระตุ๋ต๋อไป ของนายประวิติ จันทนพิมพ์ เรื่องการช่วยเหลือ
นักเรียนที่สอบได้คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ตามกระทรวงศึกษาธิการ

นายประวิติ จันทนพิมพ์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ๋
ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งต่อไปนี้

ปรากฏว่าในปีหนึ่ง ๆ นักเรียนสอบได้คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีจำนวนมาก
แต่ไม่สามารถไปเข้าเรียนในชั้นสูงต่อไปได้ เพราะไม่มีโรงเรียนรับนักเรียน
ได้ทั้งหมด จึงขอทราบว่า

๑. รัฐบาลจะเพิ่มโรงเรียนเตรียม (ม. ๓-ม. ๖) ให้ทั่วทุกจังหวัด
และตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นทุกภาค จะได้หรือไม่ ถ้าได้จะเริ่มตั้งแต่เมื่อใด

๒. รัฐบาลจะรับนักเรียนที่สอบได้คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นนักเรียน

โรงเรียนอาชีวะชนสูง หรือรับเป็นนักเรียนพดคำรจก่อนผู้สมัครอื่น ๆ จะได้หรือไม่

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

การ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบดังนี้

๑. รัฐบาลมีความพยายามเป็นอย่างมากที่จะทำนุบำรุงให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามควรแก่สภาพ การที่จะให้เพิ่มโรงเรียนเตรียมให้ทั่วทุกจังหวัดนั้น ขณะนี้ยังทำได้ไม่ทั่วถึง แม้จะได้พยายามเป็นอย่างยิ่งอยู่แต่ก็คิดเพราะว่าต้องคอยทำค้อยไปตามกำลังเงินงบประมาณ ความกำลังครู อาจารย์ที่มีอยู่ ชนเตรียมอุดมมนเป็นชนสูงที่สุดของเรยนอชาสูงมากชน ด้วยเหตุว่าค้อยไปจะเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนที่เรียนไม่เก่งจริงหรือเรียนไม่ตั้งใจตลอดจนไม่มีทุนเพียงพอย่อมจะเรียนไม่สำเร็จ ส่วนมหาวิทยาลัยนั้นจะได้พิจารณากันต่อไป ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการที่จะจัดเปิดชนที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการขอขอบใจท่านที่ได้ค้อยช่วยเหลือโรงเรียนรัฐบาลประชาบาลในจังหวัดขอนแก่นอยู่เป็นอย่างดีนี้เงินขอมา กระทรวงศึกษาธิการเคยมีบันทึกความค้องของท่านไว้ในขณะที่ท่านรับราชการอยู่ จึงหวังว่าจะได้รับการอนุเคราะห์ค้องท่านในการค้อยไปด้วย

๒. ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการรับนักเรียนที่สอบไล่ได้ ชั้นมัธยมปีที่ ๖ เข้าเป็นนักเรียนอาชีวะชนสูงอยู่แล้ว ส่วนนักเรียนพดคำรจนั้นของกระทรวงมหาดไทยก็มีระเบียบปฏิบัติอยู่แล้วค้องที่ท่านค้องการ แต่ถามนักเรียนชั้นสูงแล้วสมัครร่วมค้องการของนักเรียนชั้นสูงก่อนแล้วก่อน แต่ก็มีจำนวนเพียงเล็กน้อย

นายประวัตินันท์ จันทนพิมพ์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอซักข้อหนึ่ง
 คือว่านักเรียนมัธยม ๖ ในสมัยก่อน ๆ ซึ่งท่านได้มาซึกด้วยแทนคดีหรือท่าน
 รัฐมนตรีคดีโดยมากก็มีความรู้เพียงม. ๖ เท่านั้น ถิ่นบวกรู้ความสามารถ
 ในการปฏิบัติราชการได้ดี แต่เหตุไฉนเวลานี้การสอบของกระทรวงศึกษา ฯ
 ย้อนหรือจึงไม่ยอมรับนักเรียนมัธยม ๖ เข้าเรียนมหาวิทยาลัย หรือ เข้ารับ
 ราชการต่าง ๆ นั้น จะเห็นได้ว่าเช่นการประกาศรับนักเรียนตำแหน่งครูประจำ
 ชาติในชั้นแทนที่กระทรวงศึกษาธิการจะรับม. ๖ เช่นนี้ก่อน ๆ เคยยกกลับ
 รับม. ๖ หรือถึงเตรียมม. ๒ แล้ว แล้วทางกระทรวงกลาโหมต้องการ
 นักเรียนจากทหารอากาศซึ่งประกาศรับสมัครเมื่อ ๒-๓ วันมานี้ แทนที่จะเอา
 ชั้น ม. ๖ ก็กลับไปเอาเตรียมอุดมอีกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงเป็นการคัด
 เอาชั้นนักเรียน ม. ๖ ต่างจังหวัดมาก คือว่าพวก ม. ๖ นี้นี่เรียนแต่ก็คัด
 ณะที่หน้าแต่เรียนแล้วไม่มีอาชีพ คือไปก็ไม่รู้จะประกอบกิจการทำ
 มาหากินอย่างไร จะไปทำอะไรไฉนก็กลัวว่าท่านก็มีความรู้พอสมควรแล้ว ก็ไม่
 ยอยากจะทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะกรุณาตั้งเตรียมอุดมตามต่างจังหวัด
 ใหญ่ ๆ หรือถ้ารัฐบาลไม่สามารถจะตั้งได้ จะปล่อยให้โรงเรียนราษฎร์เขา
 ตั้งโดยที่รัฐบาลออกเงินค่าใช้จ่ายประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ จะได้หรือไม่
 การตั้งโรงเรียนเตรียมถ้าไม่เป็นผลสำเร็จ รัฐบาลจะตั้งโรงเรียนอาชีพ
 สำหรับรับนักเรียนที่สำเร็จชั้น ม. ๖ ขึ้นจะให้หรือไม่ ในเรื่องอาชีพเขาเรียน
 ว่าในเวลานี้การพระพุทธศาสนาของเรามีค่านับว่าสูงค่าสละชีพ คือของ
 พวกฝรั่งเขาไม่ได้ เช่นพวกทางภาคอีสานเขาเข้ามาเผยแพร่ก็พวกโรมัน
 คาทอลิก และการสอนทางศาสนาถ้าจะอาศัยพระทั้งหมด ให้ไปสอนก็จะมี
 เป็นการลำบาก เพราะเหตุนี้การสอบคัดเลือกน่าจะตั้งสอนทั้งผู้หญิงด้วย เพราะ

คณะนักร้องจะทราบว่ามีนโยบายที่จะสร้างโรงเรียนเพื่อส่งเสริมการ
พระพุทธศาสนาซึ่งเขาผู้ที่มีความรู้ชั้นมัธยม ๖ เข้าเรียนเตรียมใจเพื่อเผยแพร่
ศาสนาพุทธให้แพร่หลายกับชาวประเทศเขา นอกจากนั้นในการค้าขายการค้า
ค้าของก๊ต จำนวนมาก ๘๘ เปอร์เซนต์ก๊ตอยู่ในกำมือของชาวต่างประเทศประเทศ
รัฐบาลจะตั้งโรงเรียนชาชวะศึกษาซึ่งสอนให้คนไทยได้มีความรู้ในการค้าของ
ค้าขายจะได้หรือไม

ขุนคลังศึกษากร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ :
ตามที่ท่านผู้ชกได้ขอกับเป็นขอขานหลายประการนั้น ขอรอบรัดตอบว่า ตามที่
ท่านซึ่งใจถึงว่าทำไมมหาวิทยาลัยไม่รับนักเรียนที่สอบได้ชั้นมัธยม ๖ เหมือน
ภาคอื่น ขอรเรียนชแจงว่ามหาวิทยาลัยปัจจุบันได้ปรับปรุงหลักสูตรสูงขึ้น
และปรับปรุงเพื่อให้รับนักเรียนที่สำเร็จจากเตรียมอุดมศึกษา เพราะชั้น
เตรียมอุดมศึกษาที่จัดขึ้นนั้นเพื่อจะส่งเข้ามหาวิทยาลัย ถ้าเขาไม่ต้องการจะ
เรียนเข้ามหาวิทยาลัย เข้าโรงเรียนอาชีพก็ได้ ส่วนโรงเรียนอาชีพจะศึกษา
ชั้นสูงรัฐบาลก็ได้ตั้งใจตามจำนวนที่สามารถจะทำได้ตามกำลังงบประมาณอยู่
เป็นอันมากแล้ว

ในด้านที่เกี่ยวกับการสอนศาสนาที่ท่านจะให้รัฐบาลมีนโยบาย จัดตั้ง
โรงเรียนสอนศาสนาใน เวียงนซอชแจงว่าประเทศไทยเราเป็นประเทศที่
นับถือพุทธศาสนาและเรามีวัดวาอารามอยู่ทั่วราชอาณาจักร วัดนั้นเองเป็น
แหล่งที่จะอบรมพระพุทธศาสนา ถ้าหากว่าคนต้องการเรียนศาสนาโดยตรงก็
อาจจะเรียนได้โดยที่วัดนั้นตั้งแต่เป็นศิษย์ในวัดหรือตามเถร ภิกษุ และเรียน
ทางปริยัติธรรม ถ้ามีการศึกษาในทางนักมีพระภิกษุสงฆ์ซึ่งเป็นปกติ
รัฐบาลของในพระราชพงศาวดาร จึงได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง

เรียกว่าคณะกรรมการอบรมประชาชน เพื่อให้ประชาชนเข้าใจในระบบอบ
ประชาธิปไตยในศีลธรรมอันดีและหัดกพระพุทธศาสนามาอยู่แล้วหวังว่าที่ได้
ทำไปนั้นเป็นการเพียงพอกับวัตถุประสงค์ที่ท่านถามอยู่แล้ว

นายประวิติ จันทนพิมพ์ (ขอนแก่น) : รัฐบาลจะตั้งเตรียม
หรือมหาวิทยาลัยไม่ได้จะตั้งแค่เชิงใหม่แห่งเดียวก็ตามเถอะ ภาคอีสาน
ภาคใต้ทำไมท่านไม่กรุณาบ้าง กรุณาเพียงภาคพายัพเท่านั้น โรงเรียน
ฝึกหัดครูประถมก็มีอยู่ ๒ แห่งเท่านั้น ท่านจะตั้งตามภาคต่างๆ อย่างน้อยภาค
ละแห่งจะได้หรือไม่ เวลานี้ครูก็ขาดมาก ถ้าคิดแล้วครูชอกกับครูเข่าเท่า
กัน บุคคลที่จะส่งสอนศิษย์ให้ได้น้อยเต็มทีขอให้รัฐบาลได้จัดตั้ง
โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยมหรือประถม ก็จะเป็นที่ ยนต์ แกมที่ สอบไล่ได้มัธยม ๖
เป็นอันมาก อนึ่งเรื่องการรับสมัครนักเรียนที่จะเรียนชั้นมหาวิทยาลัยหรือ
เตรียมอุดมต่างๆ ก็ดี หรือการประกาศรับเช่นกระทรวงเกษตรธิการ
กระทรวงกลาโหม รถไฟ ไปรษณีย์ การประกาศไม่เห็นมีกำหนดแน่นอน
ตามปี แพทย์ศิริราชประกาศรับจนนางพยาบาลประกาศรับจน ซึ่ง
หัวเมืองไม่ทราบ รัฐบาลจะกำหนดให้แน่นอนได้หรือไม่ว่า การรับนักเรียน
ประเภทต่างๆ ให้กำหนดแน่นอนว่าพวกนางพยาบาลจะรับเมื่อไร ผู้ช่วย
แพทย์จะรับเมื่อไร นักเรียนพลตำรวจจะรับเมื่อไร กำหนดวันเดียวให้แน่นอน
หรือมีกรณีถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยเหตุจำเป็นจริงๆ ก็ควรจะได้ส่งประกาศ
นั้นไปให้คณะกรรมการจังหวัด คณะกรรมการอำเภอทราบล่วงหน้าอย่างน้อย
๓๐ วันเพื่อคณะกรรมการจังหวัด และอำเภอจะประกาศให้พวกมีสิทธิ์เข้า
สมัครได้แต่เพียงๆ เวลานี้พวกนักเรียนหัวเมืองนี้เอาเสียเลืลลามาก ดูพวก
กรุงเทพฯ ไม่ทัน เพราะฉะนั้นขอให้ท่านหยุดแต่นักเรียนพวกหัวเมือง

มาก ๆ ดังมี นักเรียนพดด้วงก็เหมือนกัน เวลานพดเมองซึ่งการจะเข้า
เป็นพดด้วงเพื่อรับเงินของพระเจ้าพรคุณ แต่เวลานรับ ม. ๔ ก็มี นัก
ธรรมโท ก็มี กองหนูกมี เวลานทานไม่เหตยอเดเสียอย่าง โรงเรียน
ม. ๖ คือจะได้เป็นนักเรียนนายร้อยด้วง การที่เราได้นักเรียนนายร้อยซึ่ง
เคยเป็นพดด้วงมาแต่จะได้นักที่มีความรู้ดี เพราะฉะนั้นให้กระทรวง
มหาดไทยได้กรุณาเหตยอเดในชั้นด้วย

ในกรราชชวระศึกษากตเรากมีเฉพาะที่กรุงเทพ ฯ ส่วนห้องเมืองมี
บรรดม ๔ ตั้งเป็ยก ๆ ยกไม้ก็ไม่ไหว เสียเงินเสียทองเปตา ๆ ท่านจะกรุณา
ตั้งพวกโรงเรียนราชชวระศึกษาชั้นสูงที่ ถ้าเรจ. ม. ๖ แล้วใหม่ จนตาม จงหอด
ต่าง ๆ จะได้หรือไม่

ขุนคลังทชศึกษาการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการศึกษา-
ธิการ : ขอตอบชชชักถามดังนี้ ในเรื่องมหาวิทยาลัยจังหวัดเชียงใหม่ท่าน
คงจะว่าทำไมไม่ตั้งภาคอื่นไปตั้งภาคนี้กัน. ชชชแจ้งว่ารัฐบาลพิจารณา
เห็นว่าจังหวัดเชียงใหม่มีความเจริญ เป็น ความ สำคัญ จำเป็น จะ ต้อง
ตั้งกัน เพราะที่นั่นมีคนต่างคำพิจารณาจัดตั้งมหาวิทยาลัย และกร
จัดตั้งมหาวิทยาลัยเป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องควบคุมเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้น
แทนที่จะให้คนอื่นทง. เราจคงเสียเองมีระการทง. ก็กประการหนึ่ง
นักเรียนภาคเหนือปรากฏว่ามีสติเกี่ยวกับ นักเรียนชั้น เตรียมอุดม เป็นจำรอง
มาก ซึ่งตั้งมหาวิทยาลัยชนแต่พวกทชชชภาคเหนือเขาจะเรียนได้ละดอก แต่
จะกระทบด้วยภาคเหนือชนมมผู้ เจริญจะช่วยเหลือในเรียงนี้ละ ให้เงินสมทบบ้าง
แต่อย่างไรก็ตามการที่พิจารณาตั้งมหาวิทยาลัยตามภาคต่าง ๆ นั้น กระทรวง
ทรวงศึกษาธิการหรือรัฐบาลได้พิจารณาอยู่แล้วเหมือนกัน แต่ว่าคงได้

กล่าวแล้วว่าการตั้งมหาวิทยาลัยจะต้องอาศัยงบประมาณเป็นสำคัญ และ
 อาศัยอาจารย์ที่มีความสามารถในการสอน อาจารย์ที่มีความสามารถตั้ง
 กล่าวหาจำนวนไม่ได้พอ และที่ส่งไปศึกษาต่างประเทศและศึกษาในประเทศ
 มีจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีจำนวนอาจารย์และ مبلغงบประมาณเพิ่ม
 ขึ้นตามจำนวนอาจารย์และ مبلغงบประมาณเพิ่มขึ้นตามจำนวนแล้วก็จะพิจารณา
 จัดตั้งตามภาคที่เหมาะสมและเห็นสมควรต่อไปตามลำดับ จะช้าหรือเร็วก็
 แต่แต่โอกาสจะอำนวย ข้อ ๒ ที่ท่านปรารถนาจะให้มีการประชุมอยู่ตาม
 หัวเมืองในเรื่องนี้เช่นเดียวกันยังขาดครู และขาดงบประมาณ เมื่อเราได้
 มีครูสำหรับประชุมจะสอนไม่เพียงพอ อย่างน้อยจะต้องมีครูประกาศนียบัตร
 ป.ม. หรือประกาศนียบัตรชั้นปริญญาที่ส่งขึ้นไป เพื่อให้เหมาะแก่ครูประถม
 แม้ในพระนครของเราก็ยังขาดจำนวนอยู่ไม่น้อย เมื่อถึงโอกาสต่อไปข้าง
 หน้า ถ้ามีอาจารย์เพียงพอที่จะพิจารณาคงชนตามภาคต่าง ๆ โดยลำดับ
 เพื่อประโยชน์ดังได้ประสงค์นั้น ซึ่งเป็นการเหมาะสมตามความประสงค์ที่ทรง
 กนิ้อย่างดี แต่ประการที่ ๓ ที่ท่านต้องการที่จะให้มีการประกาศเพื่อเข้า
 เรียนวิชาอาชีพ หรือเข้าเรียนวิชาพิเศษต่าง ๆ ของโรงเรียนที่สังกัดกรมไปรษ-
 ณีย์ รถไฟก็ตาม หรือการแพทย์การพยาบาลที่ท่านถามเป็นการนอกเรื่อง
 กระทรวงศึกษา แต่อย่างไรก็ดี หวังว่าเรื่องนี้ รัฐมนตรีทุก ๆ กระทรวง
 ที่รับผิดชอบเรื่องนี้ ท่านคงได้วินิจฉัยปรึกษากันแจ่มแจ้งแล้วก็คงจะพิจารณา
 ให้ความสะดวกตั้งที่ท่านปรารถนา

ในประการสุดท้าย ที่ท่านต้องการ จะให้มีการจัดอาชีวศึกษาขึ้นใน
 หัวเมือง ซึ่งนับเป็นประเภทศึกษาชั้นสูงนั้น เรื่องนี้กระทรวงศึกษาธิการมี
 นโยบายที่จะ พิจารณาดำเนินการอยู่แล้ว แต่ต้องอาศัยอาจารย์ที่สามารถและ

งบประมาณ คือเมื่อใดที่เกิดมาอยู่ที่ดาวเราไม่มีทุนพอ หรือเรายังไม่มั่งบ
ประมาณเพียงพอ แต่ความต้องการของรัฐบาลเป็นการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะ
ขยายไป เพราะชาติของเราเป็นหัตถ์สำคัญที่จะให้ประชาชนชาวไทยได้
มีการประกอบอาชีพเป็นตาเป็นต้น

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ต๋ไปของนายใหญ่ ศวิตศาต เรือง
เพลิงใหม่และกรจาดจาด ท่านเจ้าของกระตุ๋ต๋บให้นายเกษม บุญศรี เป็น
ผู้ถามแทน

นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้ง กระตุ๋ ตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ในสมัยที่ประชุมรัฐสภาคราวที่แฉ้วมานี้ ได้มีเหตุเพลิงไหม้
เกิดขึ้นในต่างจังหวัดและในพระนครมากมาย ขยาดทราบว่าในระยะที่สมัย
ประชุมสภาผู้แทนคราวที่แฉ้วมาได้เกิดเหตุเพลิงไหม้ขึ้นกี่ราย ทรมัยดินและ
ราษฎรได้สูญสิ้นไปเท่าใด ราษฎรที่ต้งลำบากเพราะปราศจากที่ขยู่อาศัย
มีเท่าใด ทางรัฐบาลได้ช่วยเหลือไปคามาหน้าที้อย่างไร หรือไม่ และเหตุที่
เกิดเพลิงไหม้มากรายเช่นนี้ รัฐบาลได้คำนึงถึงคามาบกพร่องคัยการให้คามา
อรักรธาประชาชน ไม่พอขย่างไรหรือไม่ และได้คิดวางแผนการณ้ บัดเป้านะ
บั้งกัณษย์พิบัติในเรื่องเช่นนี้ประการใด

๒. ปราบกฏว่าได้เกิดกรจาดจาดชนในบ้านเมียง ไนอันมีตสมัยประชุม
ตสภาผู้แทนคราวที่แฉ้วมานี้ เหตุที่กัถยให้เกิดจาดจาดเนื่องมาจากอะไร จาก
คามา คิดเห็น ในทาง การเมียง หรือเรียง คังนคัย ของคน ในรัฐบาล นักบพอก
กัถกรจาดจาด ผลที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ทหาร ข้าราชการและพลเรือนเสียชีวิต
หรือบาดเจ็บไปประการใด รัฐบาลได้ใช้เงินไปในกรณีนี้เพียงใด รัฐบาล

นั้นจะมีอันเหตุนั้นให้เกิดขึ้นได้ต่อไปได้หรือไม่ ความเที่ยงธรรมในการ
ตัดสิน การคุ้มครองผู้ต้องหาได้เป็นไปตามสมควรแก่หน้าที่ของรัฐบ้าง
แล้วหรือ รัฐบาลแน่ใจหรือไม่ว่าการแทรกแซง ในเหตุส่วนตัวของบุคคล
บางท่านจะไม่ถือเอาเหตุการณ์คราวนี้เป็นเครื่องมือกดดันแก่ตน

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า เพิ่งใหม่ทั้งหมดมี ๒๓ ราย ในระยะที่ถามมา
ทรัพย์สินเสียหายประมาณ ๒๐ ล้าน ๘ แสนเศษ ผู้เสียชีวิต ๒ คน ผู้ประสบ
ภัยที่ได้รับบาดเจ็บในเรือที่สูญหายจำนวน ๒๘๓ ราย ทางราชการได้
ช่วยเหลือในตอนแรกได้จัดให้ผู้ประสบภัยทุกคน มีที่พักอาศัยเป็นการชั่วคราว
พร้อมทั้ง เครื่องอุปโภค บริโภค เท่าที่จำเป็น เพื่อให้ ไชยกาล ผู้ประสบภัย ได้มี
โอกาสขยับขยายหาที่พักอาศัยต่อไป โดยกำหนดระยะเวลาไว้ประมาณ ๑๕ วัน

ข้อที่ ถามว่า ได้คิดวางแผนการนับแต่เช้า และป้องกันภัยพิบัติในเรื่อง
เช่นประภากร โคนน ทาง การได้ติดต่อของบั้งคนได้ส่งการ ไปทุกจังหวัดให้
ติดต่อ และให้ ปรามปราม บรรดา การกระทำ ในการ เก็บรักษา และจุดเผา
เชื้อเพลิงและตั้งอันอาจเกิดเพลิงไหม้ได้ เมื่อถึงต้นทิวเป็นห่วงว่าจะเกิดเพลิง
ไหม้ จึงวางแผนการนับแต่เพลิงและจัดหาเครื่องมือดับเพลิงตลอดจนฝึกซ้อม
การดับเพลิงเป็นต้น

๒. มุ่งเหตุ เนื่องจาก มาบุคคลคนหนึ่ง มุ่งหมายจะใช้ รัฐธรรมนูญ
ฉบับที่เตรียมจะออก ในขณะนั้นเพื่อตีกรัฐบาลของตนเสีย และผลที่เกิดจาก
การจลาจล ครองหน ทำให้ ทหาร ตำรวจ ข้าราชการ พด เรือรบ ทางเดินชีวิต และ
บาดเจ็บไปหรือเสียชีวิตทหาร ๗ คน ประชาชน ๓ คน บาดเจ็บ ทหาร ๕๒ คน

ตำรวจ ๓ คน ประชาชน ๔ คน รัฐบาลจะป้องกันเหตุชนิดนี้ให้เกิดขึ้นต่อไปไม่ได้หรือไม่ นี้ขอตอบว่าได้ใช้จ่ายเงินไปในการปราบปราม ๒,๓๕๗.๐๐๐ บาทและ เพื่อให้ประชาชน ได้อยู่ด้วยความ ด้นดีสุข และในขณะนั้น รัฐบาล จึงยังต้องจัดให้มี การเตรียมพร้อม และระมัดระวังอยู่เสมอ ไม่ให้ตกอยู่ในฐานะ ปรมาท จึงได้จัด วางแผนการณ บัซงกันไว้ โดยรอบคอบ ที่ลมาถึง ความเหิง ธรรม ในการดำเนินคดี ขอตอบว่า ได้ส่งผู้ต้องหา ให้ศาลพิจารณาคดีพิพากษา แล้ว การคุ้มครองผู้ต้องหา รัฐบาลได้ให้ความเหิงขรมขารักษาด้วยดีเท่า ที่สามารถจะทำได้

นายเกษม บุญศรี (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้า ขอซักถามเมื่อ ปรากฏว่า ได้เกิดเพลิงไหม้ขึ้น และมีจำนวนเสียหายทั้ง ทรัพย์สิน และชีวิตของ ประชาชน โดยเฉพาะทรัพย์สินเป็นจำนวนมากมายเช่นนี้ ขอซักถามรัฐบาลจะ จัดหาเครื่องดับเพลิงให้ทั่วทุกจังหวัดจะได้หรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลพยายามที่จะจัดหาเครื่องดับเพลิงให้ได้ทั่วทุกจังหวัด

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปของนายช่ออัน กำพล เรื่อง การช่วยเหลือชาวประมง อามกระทรวงเกษตรราธิการ

นายช่ออัน กำพล (สมุทรสงคราม) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการดังต่อไปนี้

๑. พวกประมงที่ทำประมงขนาดถนน ความสำคัญก็ไม่ยิ่งหย่อนไป กว่าขนาด ชาวประมงเป็นกระดูกสันหลังและก้านคอของประเทศเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า จะรื้อเก็บค่าอาชญา เนตวิคุมเครื่องมิช จับสัตว์น้ำและค่าของกรค่าขนาดบดไปะ รอดทั้งค ภาษไมทกไปะซึ่งตคมาจากบ่า

เพื่อทำไว้เป็นไว้ก่อน จนกว่าเขาจะหาประโยชน์ได้แล้วจะได้หรือไม่

๒. รัฐบาลจะแก้ไขการเก็บภาษีเงินได้จากการประมง คือเก็บจากผลกำไรสุทธิจริง ๆ เหมือนกับผลประโยชน์รายได้ของบริษัทจำกัดจะได้หรือไม่ และโรงพักปลาที่จับได้เพื่อบรรจุหีบห่อขอย่าให้ถือเป็นโรงค้าเพื่อประเมินภาษ่นั้นจะได้หรือไม่

๓. ขอทราบว่าการประมงที่คงชนมาเป็นเวลาช้านาน มีผู้อำนวยการทำประมงแบบท้องถิ่นคน แบบสากลคน และได้ทำประโยชน์ใดให้แก่ชาวประมงที่เป็นคนไทยบ้าง

๔. กรมการประมงได้จัดเจ้าหน้าที่ ออกสืบสวนภาวะของชาวประมงไทยในเขตแม่น้ำโขง ในเขตทะเลจีนและอ่าวไทย กับในเขตคามมหาสมุทรอินเดียเพื่อให้ทราบสถิติและข้อได้เสียของชาวประมงบ้างหรือเปล่า

พระช่วง เกษตร ศิลปการ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เกษตร

ธิการ : กระทรวง เกษตร ธิการ ขอตอบ กระที่ ของท่าน ผู้มีเกียรติว่า

๑. สำหรับชาวการค้าที่ขอนุญาต ไปประมง และนำคนหน เท่าที่เรียกเก็บขยในขณะนั้นเป็นเงินเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในการลงทุนทำไปะในท้องที่บางจังหวัดที่เก็บค่าสำหรับไปะขนาด ๒๐๐ บาท และไปะขนาด ๑๐๐ บาท ค่าขยซึ่งเป็นอัตราสูงสุดในการเรียกเก็บชาวการค้าที่ขอนุญาตทำไปะนั้น ชาวประมงตงต้องทรมเป็นเงินเรือนแสน และนอกจากนี้ ในบางจังหวัดก็เรียกเก็บเงินชาวการค้าที่ขอนุญาตทำไปะเพียง ๕๐ บาท ๒๕ บาท จนถึง ๓๐ บาท ค่าขยนี้ซึ่งไม่ทำให้ชาวประมงต้องได้รับความสะดวกอันแต่ประการใด ฉะนั้น จึงเห็นว่าการเรียกเก็บค่าขยชาวการค้าที่ขอนุญาตของมือ และชาวการค้าที่ขอนุญาตไปะจนกว่าชาวประมงจะหาประโยชน์ได้ นั้น จึงไม่เหมาะสมดังที่โต้เทียบให้ทราบดังคำภาษ

กับค่าลงทุนในการทำไร่ไถนาแล้ว ส่วนการขอตัดเก็บเงินค่าภาษีไม่ทำไปนั้น
ทางการก็ได้กำหนดระยะเวลาให้ผู้รับอนุญาตมีสิทธิที่จะขอตัดชำระได้อยู่แล้ว

๒. ในเรื่องการเก็บภาษีนน อยู่ในหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ซึ่ง
ได้ขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ได้รับคำสั่งว่า บริษัทจำกัด
จัดเก็บภาษีเงินได้ อยู่ในขณะนี้หาได้เก็บจากกำไรสุทธิดังที่ท่านถามนั้นไม่
แต่เก็บจากเงินออกนอกมือ เงินปันผลเงินส่วนแบ่งของกำไร เงินโบนัส ที่จ่าย
แก่ลูกถือหุ้น หรือเงินอย่างอื่น ตามประมวลรัษฎากร ส่วนบุคคลธรรมดาเช่น
ชาวประมงนำเงินได้จากนอกหักรายจ่ายใด ๆ เป็นเงินได้พึงประเมิน แล้ว
หักค่าใช้จ่ายให้เหมาร้อยละ ๘๕ ซึ่งได้รับการหักสูงกว่า อาชีพประเภทอื่น
นอกจากนั้นแต่ยังคงหย่อนส่วนตัว บุตร ภรรยา ให้หัก เหลือจนถึงเป็นเงิน
สุทธิสำหรับคำนวณภาษี ซึ่งเป็นการ เก็บภาษี ที่เป็นธรรม แก่สังคม และช่วย
เหลือชาวประมงอยู่แล้ว

ส่วนที่ขออย่าให้ถือ โรงพักปลาเป็นโรงค้าเพื่อประเมินภาษีนน กระทรวง
การคลังได้ชี้แจงว่า การเก็บภาษีโรงค้าสำหรับร้านค้า เก็บจากสถานที่
ซึ่งใช้ในการประกอบหรือดำเนินกิจการค้า โรงพักปลาซึ่งนับว่าเป็นสถานที่
ซึ่งใช้ในการประกอบหรือดำเนินกิจการค้าด้วย จึงต้องเก็บภาษี ถ้าจะเว้น
ไม่เก็บภาษีแก่โรงพักปลา ก็จะต้องไม่เก็บภาษีแก่โรงอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่
กิจการค้าในทำนองเดียวกันด้วย ซึ่งย่อมต้องกระทบกระเทือนภาษีประเภทอื่น
อยู่ไม่น้อย

ส่วนในข้อ ๓ นั้น ขบวนการการประมง ยังไม่สมบูรณ์ การจับปลา
มีแต่พวกชาวการประมง ซึ่งมีหน้าที่ทำการจับปลาและคัดคั้น และทำงาน
ร่วมกับชาวประมง เพื่อจะได้ช่วยเหลือหาทางปรับปรุง การประมงให้ดีขึ้น โดย

เขาคอสมร ทางด้านวิชาการ และความชำนาญของชาวประมงมารวมกัน เพื่อ
นำไปสู่จุดหมายปลายทาง คือการผลิตปลาหรือสัตว์น้ำให้ได้ผลดีมีปริมาณ
มากมายยิ่งขึ้น เมื่อมีการร่วมมือกันเช่นนี้แล้ว ก็ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์
แก่ชาวประมงได้

ข้อ ๕. การตอบสนองภาวะของชาวประมงโดยทั่ว ๆ ไปนั้น เรา
ไม่เจ้าหน้าที่เพียงพอ แต่เราได้รับความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
ท้องถิ่น เป็นอันดีทางเขตแม่น้ำโขง เราส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายประมงไปเป็นครั้ง
คราว เพื่อร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายเกษตร ชาวหลวงประจำจังหวัดและนาย
อำเภอ สำหรับชาวไทย กรมการประมง มีเจ้าหน้าที่ประมงจังหวัดและ
ประมงอำเภออยู่หลายแห่ง ซึ่งกำลังวางแผนการ สอดส่อง ภาวะ ของชาว
ประมงอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามก็ยังไม่ทั่วถึง ส่วนในเขตอื่น ๆ ยังไม่ได้ทำ
ฉะนั้นจึงรับว่าไม่มีสถิติและข้อได้เปรียบที่ท่านต้องการทราบ

นายช้ออัน อ่าพล (สมุทรสงคราม) : ข้าพเจ้าเองก็ได้เรียน
แล้วว่า ชาวประมงนั้นเป็น กระตุกต้นหางของประเทศไทยเหมือนชาวนาเหมือนกัน
ข้าพเจ้ามีความซึ้งใจอยู่ข้อหนึ่ง ว่า ชาวประมง อย่างที่ท่านรัฐมนตรีกล่าว
เมื่อก่อนว่า ลงทุนเป็นจำนวนเงินนับแสน ในการจับปลาทำปลา หนึ่งชกจะ
ทราบว่าชาวประมงลงทุนเป็นเงิน ๕๐ หมื่นบาทแล้ว ก็ขาดทุน ๓๐ หมื่นบาท
และเขามีทุนเหลืออยู่ ๓๐ หมื่นบาท ท่านถือว่า เป็นเงินได้ แต่ก็เก็บภาษีเงิน
ได้และภาษีเดีรม เช่นนี้ และในปีที่ต้องเงินที่เหลือ ๓๐ หมื่นนั้น ก็เขา
ทำปลาอีก แล้วก็เกิดขาดทุนอีก แลดูเงินที่ได้มานั้นก็เก็บเป็นภาษีเงินได้ ภาษี
เดีรม แม้จะหักให้ ๕๕ % และหักให้ลูกใช้เสียแล้วก็ยังไม่พออยู่นั้นแหละ
มันเป็นเหมือนงูกินหางแล้วก็คอดตงไปทุก ๆ ปี ก็เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าเอง

เห็นว่า เมื่อชาวประมงถูกจับเป็นกระตุกตั้งหลังของประเทศ คำว่ากระตุกตั้ง
หลังของประเทศถ้าอุปมาเหมือนคน ถ้าหากว่าเขมรชาติก็ยังเป็นคนอยู่ได้
แต่ถ้ากระตุกตั้งหลังชาติหรือก้านคอชาติก็ตาย หมดหนทางทีเดียว เมื่อเป็น
เช่นนั้นชาวประมงหรือเรียกตามว่า ทางรัฐวิเทศจะมีทางอย่างไรที่จะช่วยชาวประมง
ชาติทุน ๕๑ หมื่น ชาติทุน ๓๓ หมื่น เหลือ ๓๐ หมื่น แล้วจะคงเงิน
ไม่เรียกเก็บภาษีเงินได้จะได้หรือไม่ และเมื่อคงเงินแล้วจะคงเมื่อไร และจะ
ดำเนินไปเห็นเป็นอันไป หน้าที่เจ้าชยทราบออกก็

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เกษตร

ธิการ : ในเรื่องนี้เกี่ยวกับกระทรวงการคลัง แต่ก็ได้ข้อบ่งชี้ข้อเท็จจริง
จากกระทรวงการคลัง คือหมายความว่า ชาวประมง ถูกเก็บภาษี แต่ว่าทาง
รัฐบาลตดให้ ๔๕ เปอรเซ็นต์ หมาจะความว่าเก็บเพียง ๕ เปอรเซ็นต์ ถ้าจะ
บัญญัติ ในประมวล รัชฎาการ ซึ่งอยู่ในมือ ของข้าพเจ้าแล้ว ก็นับว่าข้าพเจ้า
รัฐบาลตดให้ข้อย่างนี้ ๘๐ กมี ๘๐ กมี ๘๕ กมี ข้าพเจ้ารู้สึก
รัฐบาลไม่เอาใจได้ คือตดถึง ๔๕ แต่อย่างไรก็ตาม ก็เป็นข้อตั้งเกิดเมื่อเวลา
มีการปรับปรุงภาษีอากร ข้าพเจ้าหวังว่ารัฐบาลคงจะรีบเรื่องนี้ไปพิจารณา
อีกครั้งหนึ่ง

นายช่ออัน อำพล (สมุทรสงคราม) :

ในการที่รัฐบาลเก็บ
ภาษีชาวประมงภาษีเงินได้จากชาวประมงตดให้ ๘๕ เปอรเซ็นต์ ความจริง
มองดูตัวเลขแล้วก็น่าจะเชื่อว่าตดมากจริง แต่ตดถึงเงินที่เขาลงทุนเป็นจำนวน
แต่่นสองแต่่น แต่ชาติทุนคงหลาย ๆ หมื่นแต่่นเช่นนั้น พอได้เงินเข้ามากถือว่า
เป็นภาษีเงินได้แล้ว ประเมินเช่นนั้น ข้าพเจ้า คิดว่า อาจจะ ให้ทางการ ของ
รัฐบาลนั้นใหม่เมื่อข้อบ่งชี้ปรากฏแล้วว่าเขาชาติทุนจริง ๆ คือชาติทุน ๑. ปลา

ไม่เข้าไประยะ ๒. เกิดพายุ ๒๕๕๕ ตกจนลมจัดและกระแเจ้าพัดแรงเช่นนี้ เมฆ
ปรากฏเช่นนี้ แล้วเขาได้มา ทง ๆ ที่ขาดทุนนั้น จะใจแข็ง พอหรือ ที่จะ เก็บภาษี
เช่นนั้น ข้าพเจ้า มีความ ประสงค์ อยากรจะ ขอทราบ ว่าทางกระทรวง เกษตร
ธิการ จะพยายาม อย่างยิ่งที่จะ ขอร้องทาง กระทรวง การคลัง ในคราว แก่ภาษี
เงินได้เก็บ ๕ เปอร์เซ็นต์แล้ว มีภาษี เดิมอะไร อีกเป็นเงิน ไม่ใช่ร้อยละ เพราะ
ฉะนั้นจะกรุณาแก่ชาวประมง ในกรณีที่ข้าพเจ้ากราบเรียนนั้นจะได้หรือไม่

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ธิการ : ท่านผู้เกียรติคุณว่าเรื่องขาดทุนนั้นชาวประมงก็ทำงานก็มีกำไร
บ้าง แต่ก็เห็นใจที่เป็นการเลี้ยง แต่การทำไปเอาชัยดินฟ้าอากาศชัยมรสุม
ทางใต้ทางเดี่ยก็มีอยู่ แต่อย่างไรก็ดีได้เรียนแล้วว่ารัฐบาลจะพิจารณาออก
ครั้งหนึ่ง แต่รัฐบาลตดให้มากแล้ว ๕๕ ใน ๓๐๐ ล้าน แต่เรื่องภาษี แต่ว่า
มีข้อสังเกตมาเช่นนี้ ธรรมดาจะรับเป็นข้อสังเกตในเรื่องนี้

นายช้ออัน อ้าพล (สมุทรสงคราม) : ท่านรัฐมนตรีกระทรวง
เกษตรธิการบอกว่าชาวประมงทางใต้ก็มีทางเดี่ยก็มี ถูกแล้วข้าพเจ้าว่าได้
ไม่พอกับที่เขาเดี่ยมา ได้อย่างขาดทุนไม่ใช่ได้อย่างมีกำไร ถ้าได้กำไรก็ไม่
ว่า สมมติว่าลงทุน ๓๐ บาท ได้ ๓๐ สตางค์ เก็บภาษี ๒ ซ้ำ ๒ ซ้ำ ก็หมด
แล้วอยากจะถามว่าที่ไปอยู่ที่ไหนบ้าง แล้วไปแต่กแต่ได้อะไรมาแต่
ไม่ชนะเดี่ยนักไม่ได้มา ข้าพเจ้าเห็นว่าชาวประมงที่สมุทรสงคราม หัก
ชุมพร แควนควร์ธรรมราชเอาไปแต่กแต่ก็ตั้งขอทานไปนาน อย่าง
ถ้าขึ้นทำค่อไปแล้ว อย่างนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าทางใต้ ได้อะไร ข้าพเจ้า
ไม่เห็นว่าได้เงินของเขาที่เขาให้ลงทุนไป สมมติว่า หนึ่งบาทได้ ๓๐ สตางค์
จะเป็นการสมควรหรือที่จะเก็บภาษีของเขาเช่นนี้ แล้วอย่างนี้หรือที่ท่านจะ

คุณหมอก้าวขาออกมาด้วยเหตุนี้ ๕๘ เปรตเซนต์มันไม่มรกน้ำหรับตัวเดซ
แต่คิดถึงจำนวนทุนของเขาแล้ว ท่านไม่ได้ช่วยอย่างเพียงพอ แล้วข้าพเจ้า
ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอรับรองว่าท่านจะช่วยเหลือหรือไม่เมื่อเขาขาดทุนจนเป็น
ปีเตอร์ เช่นนั้นท่านจะช่วยเหลือหรือไม่ เมื่อสมัยแอปโซลูตมอานาก ข้าพเจ้า
เคยทำหนังสือขังเรือนไว้ในสมัยนั้นก็ยังยกเด็กได้ ยกเด็กเป็นคชน ๆ อย่าง
ชานาทำนาไม่ได้ข้าพเจ้ายกเด็กได้ อย่างนี้ทำไมเขาทำได้ มาสมัยระบบ
ประชาธิปไตยจะปฏิบัติอย่างสมบูรณ์ตามญานาติทวิราชย์ ซึ่งเคยมาแล้วด้วย
สมัยก่อนจะได้หรือไม่

พระช่วงเกษตรศิลปการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ธิการ : ผมได้เรียนแล้วว่า เรื่องนี้เกี่ยวกับกระทรวงการคลัง แต่อย่างไร
ก็ดี เมื่อท่าน ผู้ เกียรติ มีความห่วงใย และนี่ เป็นหน้าที่ ของ กระทรวงการคลัง
ปล่อยข้าพเจ้า ก็จะขอรับพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : หมวดกระทรวงเบี่ยงกระทรวงนี้ คุยไปถึงร่าง
พระราชบัญญัติ ท่านผู้เกียรติคนหนึ่งเสนอเป็นเบี่ยงกระทรวงเบี่ยงกระทรวง
คุณของดี อีสราฮวิน

นายทองดี อีสราฮวิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้เสนอ
ญัตติ กำหนด ประชุมสภา สมัยสามัญเป็น ๑ สมัยขึ้นมาเป็นลำดับแรกนั้นก็
เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้เกียรติโปรดพิจารณา ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่สภาผู้แทน
ของเรา ได้กำหนดสมัยประชุม ตามญัตติเป็นเพียง ๑ สมัยดีกว่า เป็นการ หนัก
เกินไป เพราะปกติรัฐธรรมนูญได้บอกแล้วว่าจะเห็นถึงสมัยก็ได้แล้วแต่สภา
จะเป็นผู้กำหนด แต่เนื่องจากที่ข้าพเจ้าเสนอมาเป็น ๑ สมัยนั้น ก็ชยากจะ
ให้มี การบริหาร ฝ่ายรัฐบาล และ ฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทน ของเรา ไร้มันทำได้

คือเดือนตุลาคมนั้น ถ้าหากว่าเป็นสมัยประชุมสามัญของปี เหนือครั้งเดียวแล้ว กฎหมายนั้น เราคงหงาดหงายพิจารณา ในเรื่องงบประมาณ มากกว่าที่จะพิจารณาญัตติอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าถ้าได้มีสมัยประชุมเพิ่มขึ้นอีกสักสมัยหนึ่ง เพื่อให้ท่านได้มีโอกาสควบคุมรัฐบาลไทยใกล้ชิด และพิจารณาญัตติต่าง ๆ ที่สภาฯ จะพึงกระทำเพื่อประโยชน์แก่ฝ่ายบริหารของรัฐบาลเอง ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะเปลี่ยนระเบียบวาระมาพิจารณาตามที่ท่านผู้เสนญัตติได้เสนอมานี้

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีใครเห็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระดังที่มีแก้ไขเพิ่มเติม โปรดขู่มือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรกลับไปตามระเบียบวาระเดิม โปรดขู่มือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : เห็นอันคงตามระเบียบวาระเดิม

ต่อไปนี้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๘๕ นายชัยวัฒน์ อินทพันธ์ เป็นผู้เสนอ

(ลำดับ)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๔๘๒

หลักการ

เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความชำนาญเคยทำหน้าที่ในการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้น ๒ เป็นประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้น ๒ ในสาขาเวชกรรมภายในระยะเวลาที่กำหนด

เหตุผล

๑. เนื่องจากปรากฏว่าผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในทางบำบัดโรคทางยา (สาขาเวชกรรม) ซึ่งเคยทำหน้าที่ผู้ตรวจการสุขภาพโรค สารวัตรสุขภาพ ผู้ช่วยแพทย์ ทหารเสนารักษ์ โดยผ่านการอบรมฝึกหัดและการศึกษาในสาขานจากกรมตำรวจ และโรงพยาบาลของรัฐบ้าง แต่บุคคลเหล่านั้นยังไม่อาจได้ขึ้นทะเบียนประกอบโรคศิลปะ แผนปัจจุบันชั้น ๒ ในสาขาเวชกรรมอีกเป็นจำนวนมาก เนื่องจากกฎเกณฑ์ไม่เปิดช่องให้ และกฎหมายเคยได้เปิดโอกาสให้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาเวชกรรมชั้น ๒ ให้ครั้งหนึ่ง แต่ผู้มีสิทธิ์ขอขึ้นทะเบียน ประกอบโรคศิลปะยังมิอาจมาอยู่ทางกรม จึงจำเป็นต้องขึ้น

หรือเขียนประกอบโรคศิลปะ เพราะอยู่ในความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาชั้นสูง เมื่อพ้นจากตำแหน่งหน้าที่แล้วจึงขอขานได้ ค่อนข้างมากมายได้ยกเลิกและตัดสิทธิ์ผู้มีตักเตือน บุคคลเหล่านั้นจึงไม่มีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถที่ได้รับบริการผลิตภัณฑ์ออกมาให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนได้ ซึ่ง ตามชนบทต่างๆ ทั่วไปยังไม่มีความพร้อมมูล ขอบอกไปคอยรับตัวช่วยเหลือแก่ประชาชนตามแผนปัจจุบัน ส่วนมากต้องอาศัยและรับบริการพยาบาลจากแพทย์แผนโบราณไปตามยถากรรม ส่วนผู้ที่ครนทนไม่ได้หรือมีความรู้บ้างก็ได้เชิญผู้ที่มีความรู้ดังกล่าวข้างต้นไปแอบและถักตอทำถาดรักษาเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไป

๒. เท่าที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า นายแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๓ ในขณะนั้นยังไม่แพร่หลาย กว่าจะได้แพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๓ มาได้พอจำนวนแก่ประชาชนตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ ก็ต้องเป็นเวลายาวนานอีกมาก จะปล่อยให้ประชาชนต้องสูญเสียชีวิตไปอยู่อย่างนั้นดูกระไรอยู่ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้เร่งรีบผลิตแพทย์ ประกาศนียบัตร หรือแพทย์ปริญา มาได้ ก็แพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ ย่อมไม่มีใครที่ปรารถนาจะออกไปทำมาหากินอยู่ตามชนบทบ้านนอกที่ห่างไกลความเจริญ ส่วนมากเท่าที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ ผู้ที่เรียนสำเร็จมาก็มุ่งแต่ที่จะเข้ารับราชการในโรงพยาบาลใหญ่ ๆ ในภาคกลางนั้นเสียโดยมาก ทางราชการจะส่งไปประจำต่างจังหวัดใด ๆ ก็ไม่มีใครจะไป บางท่านก็ไปเปิดร้านขายยาหรือตั้งสถานพยาบาลขึ้นเองเป็นการส่วนตัวความเมืองใหญ่ ๆ ที่ไกลคือความเจริญ ก็ตามหวังที่ประชาชนในชนบทจะได้รับบริการพยาบาลจากแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๓ นั้นยังไม่มี นอกจากจะอาศัยแพทย์ปัจจุบันชั้น ๒ ออกไปทำการบำบัดโรคเท่านั้น ซึ่งแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ ก็ได้ช่วยบำบัดรักษาให้รอดชีวิตได้ ที่รับงานแพทย์แผนปัจจุบัน

ชั้น ๒ ของเราก็น้อยมากไม่เป็นการเพียงพอที่จะช่วยเหลือ แต่บำบัดให้มี
 ประชาชนได้ จะอาศัยแค่แพทย์แผนโบราณบางโรคที่เป็นโรคอันตรายหรือ
 แรงทำหนักไม่อาจเข้าใจซึ่งเป็นภัยแก่ประชาชนอย่างยิ่ง และได้บรรลุดีดีมีคน
 ตายด้วยโรคบางอย่างแล้วจะเห็นว่าแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ ก็ช่วยบำบัดได้
 ผลิตๆ กว่าจะปล่อยให้ตายโดยไร้เหตุ จึงเห็นว่าชนนเรายังผลิตแพทย์แผน
 ปัจจุบันชั้น ๑ ไม่เป็นการเพียงพอกับจำนวนพลเมือง และเป็นการดำริมาก
 เพือช่วยเหลือขอคนุชยเพื่อนร่วมชาติ จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยแพทย์แผน
 ปัจจุบันชั้น ๒ ได้ชกไปทำการบำบัดโรคเท่านั้นซึ่งก็ทำได้ดีเช่นกัน ส่วนเงื่อนไข
 ไรที่ประกอบโรคคือประณปัจจุบันชั้น ๒ มีดีที่ทำการบำบัดโรคและรักษา
 ได้เพียงใดนั้น กระทรวงการสาธารณสุขได้ชกกฎกระทรวงไว้แล้ว

อาศัยเหตุดังกล่าวมา จึงเห็นสมควรเกิดโอกาสให้มีการจดทะเบียน
 ผู้ประกอบโรคคือประณปัจจุบันชั้น ๒ ตามลเขตกรรมชน ๒ ถึงบริงหนง
 เหตุผลจะเทียบจะแดงประกอบในสภา

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
(ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรเปิดโอกาส ให้ผู้ที่สมควร ขนทะเบียนและรับใบ
อนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน ๒ ในสาขาเวชกรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการ
ประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้มีอำนาจขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำการประกอบโรคศิลปะ
ตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ยังไม่มีขึ้นทะเบียน มีสิทธิขอขึ้นทะเบียน โรคศิลปะ แผน

ปัจจุบันชั้น ๒ ในสาขาเวชกรรมได้ศึกษาในหลักสูตร ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ให้พระราชบัญญัติคนภายในบังคับเงินใช้ต่อไป

ก. ต้องเป็นผู้ที่เคยได้จัดทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคติดต่อแผนปัจจุบันชั้น ๒ สาขาเวชกรรมมาก่อนแล้ว แต่ไม่อนุญาตขาดข้ออายุ

ข. ต้องเป็นผู้ที่เคยได้จัดทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคติดต่อแผนปัจจุบันสาขาการพยาบาลมาก่อนปี ๒๕๔๑ หรือเคยเป็นผู้ตรวจการดูชาติบาด หรือสำรวจโรคสาขาวิชาบาดแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ค. ต้องเป็นผู้ที่เคยปฏิบัติงานเป็นผู้ช่วย นายแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ สาขาเวชกรรม อยู่ในโรงพยาบาล หรือ สถานพยาบาล ของรัฐบาลในประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคติดต่อรับรองเป็นเวลา สิบเดือน ก็นับไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี และ นายแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ สาขาเวชกรรมแห่งโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐบาลนั้นรับรอง

ทั้งนี้ตามข้อ ง. และ ข. ต้องมีผู้ตรวจโรคติดต่อแผนปัจจุบันชั้น ๑ ในสาขาเวชกรรม ซึ่งได้จัดทะเบียนแล้ว และเป็นผู้ได้ศึกษาประกอบโรคติดต่อแผนปัจจุบันชั้น ๑ สาขาเวชกรรม มาแล้วเป็นเวลา ไม่น้อยกว่า ตามที่มีจำนวน ไม่น้อย กว่า ตามนาย รับรอง ตาม กฎหมาย ข้อที่ ๒ หน้า ๓ และ มีความสามารถในการประกอบโรคติดต่อแผนปัจจุบันมาตลอด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัติ

(ลงชื่อ) นายแพทย์ อิศระพันธ์ มีเดช

(ตงอึบ)	โกศด ดินจุเสก,	ด. ยิศวางกูว.	มา เดริฐุสรี,
	น. เกษสุวรวรณ.	บ. พรหมคุณ,	ตมบุตรณ เดชสุภา,
	ดำคร กัดินผกา,	ภ. เนาวรังดี,	ช. รวีฉวรวรณ,
	ว.อ. ขุนสุรจิตจตุรงค์,	ทองดี ยิศราชอิน,	พรหมา แคนวงศ์,
	ตมรรก เขียมวิโรจน์,	สุวคัมน์ พูนตภา,	ยีน สืบอนุการณ,
	เผด็จ จิราภรณ,	ย. กัดินทอง,	ช. เกวียงเตชพิชัย,
	ชออัน ชำพด,	ไกรสร สุธอสว่าง,	อ. ขรรณสุชาติ,
	บุญช่วย ศรีสังวดี,	บุญมี,	อรพิน ไชยกาต,
	ทิม จันทรศรี,	น. ณ เชียงใหม่.	ช. ต่ายเซอ,
	เทพ เกตุพนษ์	เพ่ง ติมประพนษ์.	ชอญชัย ภนรพจ,
	ระงับประจันตคาม,	ฉำ	เขียม ไชยนิพนธ์,
			ผู้บริษช

นายชัชวาลย์ อินทพันธ์ (ลำพูน) : ก่อนจะเดินขบวนคัดค้าน พระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้าพเจ้า ขอประท้วงแก่ พ.ศ. เดียวกัน คือ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็น พ.ศ. ๒๔๘๓ กับขอแก้บรรทัดที่ ๔ ของมาตรา ๓ ที่ว่า นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติคนภายในบังคับเงื่อนไขขอเติมคำว่า "ขอใดขอหนึ่ง คือไปนี้" หักคำว่าเงื่อนไข อย่างที่เรียนมาบัดนี้

เมื่อแก้ไขเรียบร้อยแล้ว กระผม อยากจะ ขอเสนอ ให้ สภานิติบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๘๒ โดยมีหลักการว่า เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีความสามารถเคยทำหน้าที่ในการ โรคติดต่อแผนปัจจุบันขึ้นทดแทนประกอบโรคติดต่อแผนปัจจุบันชั้น ๑ ในสาขา เวชกรรมได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ขอให้สภานิติบัญญัติได้โปรดพิจารณาถึงหลักการว่าเราสมควรจะเปิดโอกาสให้แก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ หรือพูดง่าย ๆ ว่าเราจะเปิดโอกาสให้แก่แพทย์เถื่อนซึ่งมีความรู้แผนปัจจุบันชั้น ๑ ที่ กระทำการ รักษาพยาบาลโดยชอบด้วยกฎหมายตามชนบทเดียวกัน เข้ามายู่ในกรอบ แห่งกฎหมายหรือจะปล่อยให้หากินเถื่อนต่อไป กับปัญหาอยู่ที่ท่านนี้ ส่วน รายละเอียดจะนำหลักการไว้ กระผมไม่เสนอขอให้ถือเต็มขั้นหนึ่งว่ากระผม เสนอกฎหมายฉบับนี้เพียงกระดาษเปล่า ส่วนรายละเอียดสภานิติบัญญัติจะ คัดค้านเพิ่มเติมอย่างไรก็แปรญัตติได้ เหตุผลที่กระผมเสนอเข้ามาสู่สภา นี้เมื่อสมัยแรกที่สภาต้องการให้รัฐธรรมนูฉบับนี้ใหม่ กระผมเคยเสนอมา ครองหนึ่ง เหตุผลที่เคยเสนอมาครั้งหนึ่ง เหตุผลที่เสนอก็คือว่าขณะนั้นยังไม่มีทศ ความรู้ความสามารถที่ประกอบโรคติดต่อ สาขา เวชกรรมซึ่งบุคคลเหล่านั้นเคย ทำกับโรคทางบาดจากเวชกรรม ส่วนวัณโรคไข้มาลาเรีย ผู้ช่วยแพทย์ ทนาย

เสนอวาทและผ่านการปรึกษาคอบรมซึ่งกระทำหน้าที่และทำงานมานานมี บุคคล
 เหล่านี้ไม่ได้ชนะทะเบียนประกอบโรคติดต่อแพทยแผนปัจจุบันชั้น ๒ ได้ ซึ่งยังมี
 จำนวนอนมาก เมือยังไม่ประกาศกฎหมายฉบับนี้ ได้เคยเปิดโอกาสให้
 ประกอบโรคติดต่อแผนปัจจุบันชั้น ๒ สาขาเวชกรรมมาครั้งหนึ่งแล้ว บรรดา
 ผู้ที่มีชื่อเหล่านี้จะไม่มีโอกาสชนะทะเบียนได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้
 ชก ท่านเหล่านั้นรับราชการอยู่ในหน้าที่ เมื่อท่านเหล่านั้นยังอยู่ในราชการ
 ได้เคยร้องขอจดทะเบียนในขณะที่ยังกฎหมายให้อำนาจขณะนั้น แต่บังเอิญ
 ผู้บังคับบัญชาของท่านเหล่านั้นแจ้งไปว่าในขณะที่ยังรับราชการนั้นชนะทะเบียน
 ไม่ได้ เพราะเหตุว่ายังปฏิบัติหน้าที่อยู่ภายใต้ผู้บังคับบัญชาชั้นสูงอยู่ คียงขอ
 ใ้ข้อยุทวาราชการเสียก่อนจึงจะชนะทะเบียนได้ แต่เมื่อได้ขอยกโดยเด็ด หรือ
 รับราชการมานาน หรือมีความผิดผู้บังคับบัญชาให้ชกก็ได้ ไม่มีโอกาสจด
 ทะเบียนได้ กฎหมายเก่าให้กำหนดไว้เพียง ๒ เดือนเท่านั้น เมื่อคิดเทียบ
 บุคคลเหล่านี้ใน ขณะ รับราชการ ก็เป็น คนที่ได้ รับสิทธิ ที่จะจดทะเบียนนั้นก็มี
 ความสามารถเท่ากัน เคยทำงานอย่างเดียวกันบุคคลที่ขอจดทะเบียนซึ่งอยู่ใน
 ในราชการขณะนั้นก็จดทะเบียนเป็นแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ ไป ส่วนคนซึ่ง
 เคยอยู่ในราชการมีความรู้ความสามารถอย่างเดียวกัน แต่ขณะนั้นชกไป
 แล้วกลับไม่มีโอกาสจดทะเบียนเป็นแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ ได้ ขณะเป็นที่
 ทราบกันอยู่แล้วว่าแพทย์ แผนปัจจุบันชั้น ๑ มีอยู่แพร่หลาย รัฐบาลมี
 นโยบายหรือส่งเสริมผลิตแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ ออกมา แต่แพทย์แผน
 ปัจจุบันชั้น ๑ ไม่ได้มี โอกาสหากับคามานบทหรือ ตามหัว เมือง ใหญ่ก็ คือ ทั่ว
 บ้านนอกเขาอยู่ในพระนครหรือ เขต ในเมือง ส่วนคนซึ่งจำได้เมื่อได้ไปค้า
 ที่แล้ว รัฐบาลควรที่จะเร่งรัดได้ก่อนกระทั่ งามของทำนุผู้แทนมหาประชาชน

ว่า รัฐบาลหรือกระทรวงการสาธารณสุขได้พยายามหาแพทย์เพื่อส่งบรรจุ
 ตามเทศบาลต่าง ๆ ถึง ๓๕ เทศบาล ประกาศเป็นเวลานานตั้งแต่วันที่ ๑๕
 ไครสต์มาส ทั้งนี้แสดงให้เห็นแล้วว่า มีเทศบาลในเขตชนบทแพทย์ชนบท
 แพทย์ปัจจุบันชั้น ๓ ก็ไม่อยากจะทักกันนัก อย่างในจังหวัดฉะเชิงเทรา แพทย์แผน
 ปัจจุบันชั้น ๓ คนเดียวก็ไม่มี แพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๓ คนเดียวก็ไม่มี เทศบาล
 หนึ่งต้องการแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๓ เป็นเวลา ๘-๑๐ เดือน ผมพยายามจึง
 เห็นกราบเรียนชั้นรองท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีสาธารณสุขหลาย
 ครั้งหลายหนจนบ้านนกกังไม่มีไปสักคนเดียว ด้วยเหตุนี้ผมจึงเห็นวาทะ
 แถงที่เราควรเปิดโอกาสให้บรรดาแพทย์ที่มีความรู้ความสามารถได้มีโอกาส
 ไปจดทะเบียนเป็นแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ เดียว ขอบทักท่านเป็นห่วงว่าถ้าจ
 ทะเบียนแล้วเขาอาจจะทำการโดยด่าบวก ข้อนี้อาพเจ้าเห็นว่าในพระราช
 บัญญัติจดทะเบียนประกอบโรคภัยนั้นได้ประกาศกำหนดจำนวนจะพึงกระทำ
 ได้มออยู่แล้ว เช่นการฉีดยาเข้าเส้น เพราะฉะนั้นสาเหตุดังกล่าวเรียน
 มานหลวงอาจถามคงจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยดี

๑๖.๑๐. ๒๒.

นายเจริญ สืบแสง (บีตตามัน) : ผู้คิดร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้ เมื่อมองดูตามหลักการของผู้เสนอจะเห็นว่าเป็นความหวังดีของผู้เสนอ
 ผู้คิดเป็นชนมมาถ ทั้งนั้นก็ควรจะคำนึงตามนโยบายของรัฐบาลในข้อที่จะ
 จะจัดให้ราษฎรทุกคนได้รับการบำบัดทุกข์และเท่าเทียมกัน ประกอบกับผู้
 เสนอผู้คิดเห็นเสนอการของคณะรัฐบาลด้วย ทำให้เขียงชนว่าพระราช

บัญญัติฉบับนี้รัฐมาจจะมีอยู่ในของรัฐบาลด้วยหรือไม่ นี่เป็นข้อสงสัยซึ่ง
หนึ่งขอรับพิจารณา

อีกข้อหนึ่งด้วยเหตุผลที่ว่าผู้ประกอบโรค คือ ประเด็น ปัจจุบันใน สาขา
เวชกรรมซึ่งเคยทำการในหน้าที่สุขาภิบาลประเภทหนึ่ง และทำการใน
หน้าที่ของตำรวจสุขาภิบาลอีกประเภทหนึ่ง ทั้งนี้ไม่ได้รวมถึงผู้ช่วยแพทย์
หรือทหารเสนารักษ์ซึ่งได้รับการอบรมในทางด้านการพยาบาลจาก หนึ่ง ราช
การของรัฐบาล จึงมีความสงสัยอยู่ว่าผู้ตรวจการสุขาภิบาลและตำรวจ
สุขาภิบาลนี้จะเปิดโอกาสให้ชนทำการเป็นประกอบโรคคือประเด็นปัจจุบันชั้น ๒
จะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะว่าคุณคดีทั้ง ๒ ประเภทนี้ไม่ได้รับการอบรมใน
เรื่องการรักษายาบาดมาเลย ได้รับการอบรมแต่ในเรื่องการสุขาภิบาลเช่น
ตรวจการสาธารณสุข เรื่องดื่ม เรื่องระมัดฝอยหรือจะมีก็ไม่เรื่องการ
ป้องกันโรคบางประการเช่นอย่างงูพิษ หนึ่ง ฉีดยาป้องกันโรค เมื่อเป็นเช่นนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอทูลถามรัฐบาลว่าสำหรับบุคคล ๒ ประเภทนี้ได้รับการ อบรม
มาในทางสุขาภิบาลอย่างใดหรือว่าได้เคยอบรมในการบำบัดโรคด้วย ซึ่ง
เป็นเรื่องที่จะประกอบกันในการที่จะรับหลักการหรือไม่เป็นประการสำคัญด้วย
ทั้งผู้ตรวจการสุขาภิบาล ผู้ตรวจการสุขาภิบาล ผู้ช่วย
แพทย์เสนารักษ์ ถ้าหากว่าจะให้ชนที่จะเป็นประกอบโรคคือประเด็น
รัฐบาลนี้จะมีความเห็นอย่างไรในเรื่องที่จะผลิตแพทย์มีที่ตั้งตั้ง โรงเรียนอบรม
มีหนึ่งหรือ ๒ มีแต่ก็เป็นผู้ประกอบโรคคือประเด็น เพื่อให้สังคมของตามนโยบายของ
ของรัฐบาลได้เช่นนั้นหรือ หรือว่าเป็นประการใด ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับ
ปกติของชีวิตของประชาชน พลเมือง ที่ไปไปตาม จนกระทั่ง เป็น ความมุ่ง
หมายของผู้ตั้งบัญญัติฉบับนี้ด้วย

ชกประการหนึ่ง เหตุผลของผู้เดิมชก บุกคิด ว่าได้ เคย เบ็ด โยกกาดี ให้ แพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒ คงจะเป็นผู้ประกอบโรคภัยระแวงนั้น ค่อยมาทาง ราชการไทยก็เล็กเตี้ย จำนวนเท่าที่ข้าพเจ้าทราบตามสถิติของรัฐบาลเอง ก็ปรากฏว่ามีอยู่ถึง ๖๓๖ คนโดยคิดเฉลี่ย ใน ทุกจังหวัด ตามขนาดที่คงจะ มีจังหวัดละเกือบ ๓๐ คน แต่ข้าพเจ้าสงสัยแพทย์ชั้น ๒ คือผู้ประกอบโรค ศีรษะชั้น ๓ เมื่อเบ็ด โยกกาดีให้จตุรเมียนเพิ่มขึ้นก็จะไปอยู่ตามชนบทผู้ ประกอบโรคก็ดำไปตามความหมายของผู้เสนอญัตตินั้นจะเป็นไปได้หรือไม่ เช่น เดียวกับแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ ซึ่งเวตตามตามชนบทหาได้ยากเต็มที่ เมื่อมี แพทย์ชั้น ๒ ก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่หาได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ายังไม่เห็น คว้ย ในเรื่องหลักการและเหตุผลบางประการขอรับพระราชบัญญัติ

๑๖ ๑๖ น.

นายบุญมี ปรีรัมย์ศรี (ลพบุรี) : สำหรับผู้ทรงคิดข้อผู้ช่วยแพทย์ และผู้เสนอญัตติว่าข้าพเจ้ามีความเห็นตลอดตั้งแต่ต้องกันว่า สมควรที่จะ ให้ แพทย์หรือผู้ช่วยแพทย์ผู้ที่ได้ ศึกษา เตาเรียน สมควร ที่จะให้ จตุรเมียน เป็น หมอนัด ซึ่งทั้งนี้ปรากฏอยู่ในขณะนี้โดยเฉพาะแต่ตามชนบทจะเห็นว่า ผู้ช่วยแพทย์หรือผู้ที่มีความรู้ เช่นนเกล็ดอกสถาไปทั่วทุกแห่งหน ตาม ชนบทมีกสถาดเกิดขึ้นเช่นนี้ ถ้าหากว่าเรา คอบคุมไม่ ถึง แล้วเรา ก็ควร ที่จะ เบ็ด โยกกาดีให้เขาจตุรเมียนเป็นผู้ จตุรจิต ถ้ามีละนจนแล้วแต่ที่ปรากฏอยู่ในเวต นก็จะปรากฏว่าเป็นผู้ที่ไม่จตุรจิต ถ้าไม่ข้าพเจ้าจึงได้สนับสนุนญัตตินี้ เพราะ ว่ารัฐบาลได้พยายามควบคุม คือในการ ให้ผู้ที่มีความรู้ดีจริง ๆ ผู้ที่มีความรู้ ชำนิชำนาญที่จะ ให้มีการประกอบโรคภัยระแวงนั้น แต่หากว่ารัฐบาลนั้น ๆ

หาได้กระทำกระทำตามมัตถ์ของรัฐประเทศเช่นนั้นไม่ แต่หากรัฐบาลต่างๆจะ
 กระทำก็ได้ แต่การกระทำนั้นไม่ยังผลดีให้แก่ราษฎร ก็คือว่าอย่างทศราวท
 แดงหรือบัทแดงก็ตาม กระทรวงการสาธารณสุขมิได้ขอเงินเพิ่ม ในการ
 เหล่านี้ เมื่อไม่ได้ออกเงินเพิ่มมีคนเพิ่มแล้วเราจะไปกตผู้ลัทธิเช่นนั้นหาบังควร
 ไม่ เราควรที่จะสนับสนุนและส่งเสริมผู้ที่มีความรู้ ผู้ที่มีความชำนาญ
 ตามห้างร้านหรือตามตลาด หรือตามโรงพยาบาลดังที่ผู้เสนอกฎได้แสดง
 หลักการมาแล้ว ฉะนั้นหากว่าผู้เสนอนี้ได้มีผู้รับรองว่าเป็นผู้มีความรู้เท่านั้น
 เท่านั้น และครบกำหนดแล้วเราก็ควรที่จะได้รับให้บุคคลผู้นั้นขึ้นทะเบียน
 ได้ แต่เท่าที่ปรากฏเวลานี้เราไม่รับก็จริงอยู่ แต่หากว่าบุคคลเหล่านั้นได้
 กระทำไปโดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนหรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งก็เรียกว่าเป็นหมอเถื่อน
 แต่หากว่าหมอเถื่อนเหล่านั้นได้กระทำการได้ประจำการได้ประโยชน์ดีเหมือน
 กัน แต่หากว่านายแพทย์ที่จดทะเบียนแล้วมีไม่เพียงพอเหล่านั้นแล้วเราจะไป
 กตคนอื่นใหม่ชายหรือผู้หญิง จด ทะเบียน เช่น นั้น มีไม่ เป็น การ ยุติธรรม
 เช่นอย่างผู้เสนอกฎได้กล่าวมาแล้วว่า ในเขตเทศบาล ๓๕ เทศบาลได้ประกาศแล้ว
 ไม่มีผู้สมัครจะไปเหล่านั้นเป็นต้น แสดงว่ากิจการงานของกระทรวงการ
 สาธารณสุขไม่เจริญขึ้น มีแต่เสื่อมทรามลง ดังที่ปรากฏในขณะนี้ว่าพบ
 ๔ ถึง ๕ ทุ่มแล้วยังไม่พบนครจะมีอย่างผู้แรงอะไรไปเสียอีก และนอกจาก
 นี้แล้วจะเห็นว่าที่ ๓ ที่ ๔ ยังใน พระนคร นี้แหละ จะกำเรียบ เป็นฝูง อะไรไปเสีย
 อีก เมื่อเป็นอย่างนั้นจึงแสดงว่ากระทรวงการสาธารณสุขมีความสามารถและ
 มีสัมรรถภาพเพียงไร และเมื่อเราพิสูจน์กันได้อย่างนี้แล้ว และยิ่งจะไปกต
 ผู้ที่มีความชำนาญ ที่เขา ควรจะ ทำได้ แล้ว ห้ามไม่ให้ เขา จด ทะเบียน อีก
 ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าไม่ยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง เช่นอย่างอำเภอบ้านหมี่ของข้าพเจ้า

ขณะนั้น สภานายกก็นำนายแพทย์ไป แต่ขณะนั้นนายแพทย์นั้นก็ตายออกไปแล้ว
 นพจะทราบหรือนายแพทย์ตายออกไปเพราะอะไร ขณะนายแพทย์ก็ไม่มี
 ขณะเดี๋ยวก่อนเมื่อก่อนอย่างนั้น เมื่อนายแพทย์ ไม่ดีแล้ว เราไม่ได้บำรุง
 ตั้งเสริมฐานะของแพทย์ให้ดียิ่งขึ้นตามเจตนารมย์ที่เราควรจะมีแล้ว เรายัง
 ไปกดขี่ทรมานความชำนาญชำนาญตั้งผู้เสียดูคนคนมาอีก จึงเห็นว่าเป็นการไม่
 ยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง แต่ที่ข้าพเจ้ากลัวว่า ในนามของประชาชนชาวไทย
 ทั้งหมด ไม่ใช่ส่วนตัวของข้าพเจ้า ถ้าเป็นส่วนตัวข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าก็จะ
 ยืนหยัดคนทันที เพราะอะไร เพราะว่าข้าพเจ้ามีอาชีพในทางขายยา ข้าพเจ้า
 ยอยากจะเป็นฝ่ายค้าน แต่ที่ข้าพเจ้าสนับสนุนอย่างนี้ ก็ต้องกลัวจะให้ประชาชน
 ส่วนรวมของเรา คือขอจะให้ไปเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมของประเทศโดย
 เราจริงๆ มีโชติงานอันมากมายจะเกิดขึ้น เพื่อหวังผลอะไรต่างๆ แล้วก็คิดว่า
 กฎหมายอันมาตั้งที่นี้จะต้องยุติกันเมื่อคราวที่ผู้ใด มาขึ้น แต่เมื่อเรากลับมามี
 ไม่ได้ เราไม่มีแพทย์ที่พอเพียงแล้วเราจะไปเกิดคนพวกนี้ ข้าพเจ้าในนาม
 ของประชาชนชาวไทยทั้ง ๓๘ ล้านคน จึงเห็นว่าไม่สมควรเป็นอย่างยิ่งท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายควรจะได้คิดถึงว่าความบ้านนอก ตามชนบท มีนาย
 แพทย์ที่เห็นเพียงพอมั่ง หมายความว่าแต่ตามชนบทเลย เพียงแต่ในเขตเทศบาล
 เท่านั้นยังไม่พอ แล้วตั้งนักเป็นกรรมการแต่งตั้งมรดกภาพของกระทรวงสาธารณสุข
 ถ้าข้าพเจ้าเป็นคุณของดีแล้ว ข้าพเจ้าใครที่จะขอให้ดำรงคนของเราใน
 ขณะนี้ แต่ข้าพเจ้าจะไม่พูด ข้าพเจ้าจะไม่พูดนั้น แต่เมื่อข้าพเจ้าไม่พูด
 อย่างนั้นแล้ว ถ้าหากว่าตั้งขึ้นไต่ทจะเป็นประโยชน์ส่วนรวมแล้ว และตั้งนั้น
 เพื่อเป็นการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชนได้แล้ว เราก็ควรจะให้เกิด
 โองการให้เขาได้จัดระเบียบได้ใหม่ ไม่เห็นหมยเกื้อหนุนตั้งนักแล้วอย่างหมย

เหล่านี้กระทำการมึนเมาหรือให้เขาคายไปนั้น ช่างอาแต่พวกนั้นจะมึน
ความผิดเลย แม้แต่ชายแพทย์ที่ได้ดอกเคอร์ชะโรไว้มากตามเถระก็จะต้องมึนผิด
ทวน

ดังนั้น ใครจะขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้เกียรติ และรัฐบาลผู้มีใจ
กว้างขวางจะได้คำนึงถึง และจะได้คิดในชั้นใด เพื่อจะได้รับรองญาติ
เพื่อ ให้หมอกอง ๆ ที่เข้ามาความมึนเมาความซำญาญ ที่เขาได้ชักรวมความมึนเมา
ของเขา เพื่อให้เป็นยิววิสุทท์เพื่อประชาชนของเขาสืบไป

๑๖.๒๕ น.

นายสวัสดิ์ สารศาลิน (กาญจนบุรี) : คือว่าตามที่ท่านผู้เสนอ
ญัตติ กับท่านผู้อภิปรายต้นต้นนั้นเมื่อนั้น ถ้าของคุหตุการแต่อกไมน่าจะ
จะต้องคำนึง คือว่าคุหตุการเขามาว่า เพื่อเปิดโอกาสให้มีความรู้ความ
สามารถ เมื่อผู้ต้องมีความรู้ความสามารถก็เป็นทีเชชชณไดวาตของเบนผู้ที่มี
ความรู้ประกอบกัน แต่อยู่ในเหตุสุดในตัวอย่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามา
มีอยู่บางชนิดซึ่งข้าพเจ้าไม่เข้าใจบุคคลเหล่านั้นมีความรู้ ความสามารถ ท่องไป
โดยเฉพาะท่านสมาชิกคนหนึ่งได้พูดแต่อกคือว่า ตำแหน่งผู้ตรวจการสุขาภิบาล
และตำรวจสุขาภิบาลซึ่งเขาทำผู้ช่วยไปทุกคน ข้าพเจ้าไม่แน่ใจเพราะ
ตามลักษณะบุคคลชนิดนี้ไม่ได้เรียนวิชา อย่างนี้ แต่มาทำ หน้าที่ผู้ช่วย แพทย์
แต่ว่าที่ข้าพเจ้าเห็นควรว่าสภาของเราอาจจะ รับรอง หรือไม่ รับรอง เป็น เรื่อง
การตัดสินโดยบางอย่าง ถ้าหากว่าบุคคลจะเข้ามาจะทะเบียน ถ้าแม้ว่าเราจะ
ให้เป็นผู้รับรอง ผู้ที่รับรองจะไป ถึงคนนั้นมีความรู้ หรือไม่ในประเด็น ๆ ที่
ไม่ได้ ทนบุคคลนั้นไม่มีความรู้ ความสามารถแต่อกการรับสภาจะเข้ามา

เราเป็นทนายความเพียงแต่คิดตรวจหรือเสียเงินเสียทอง หมออย่ากลัวหากว่า
รักษาไม่ถูกแต่ด้วย นี่เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยกจะ ให้ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้โปรดขงกับรายว่า ตำแหน่ง
ตำรวจตรีผู้ชำนาญและตำแหน่งผู้ตรวจการผู้ชำนาญมีความรู้วิชาแพทยหรือไม่
ไม่ แต่เราสมควรที่จะผ่านการรับรองในพระราชบัญญัติหรือไม่

๑๖.๒๓) 11.

พระยาปริรักษเวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข
สุข : เพื่อกลั่นความสงสัยและระงับใจของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องบางท่านในเรื่อง
เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอตอบข้อสงสัย และข้าพเจ้ายังไม่
ไม่แสดงความคิดเห็นฝ่ายรัฐบาลหรือ ในส่วนข้าพเจ้าเองในชั้นนี้ ข้าพเจ้าขอเล่า
ถึงฐานะและความเป็นไปของการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ และเห็นความ
จริงของผู้ขอแพทย์และตำรวจตรีผู้ชำนาญที่เป็นอยู่เวลานี้เขาเป็นมาอย่างไร
และหน้าที่ทำอยู่เขาเป็นอยู่อย่างไรก็ขอ เพื่อประกอบการศึกษาของท่าน
สมาชิกผู้เกี่ยวข้องนี้ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุที่ท่านสมาชิกคนแรกที่ลุกขึ้นขงใจ
ขอประธาน ขออนุญาตขอกถามคือท่านขุนเจริญ ๆ ก็คือความสงสัยว่าร่าง
พระราชบัญญัตินี้จะเป็นของรัฐบาลหรือมิใช่ เพราะเหตุว่าผู้เสนอนั้นเป็น
สมาชิกก็จริงแต่ถ้าโดยตำแหน่งเป็นเสนาธิการรัฐมนตรีด้วย ซึ่งตามปกติก็
ถือความเป็นฝ่ายรัฐบาล เมื่อมาเสนอเช่นนี้ก็สงสัยว่ารัฐบาลได้รับรองในเรื่องนี้
แล้ว หรือถือความเป็นร่างของรัฐบาลด้วยหรือไม่ ในชั้นนี้ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า
ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่เป็นของรัฐบาล ส่วนที่ขงใจที่เสนาธิการจะ
เสนอได้หรือไม่ได้สมาชิกขงท่านได้โปรดพิจารณาเอาเอง

ดำหรับชกชกหนึ่งท่านถามว่าตำแหน่งผู้ช่วยแพทย์ สำนวตวิธสุชา-
 ภิบาลที่ใช้ชื่อบุณยานั้น เขามีความรู้ความสามารถในการเป็นแพทย์ได้เพียงใด
 นกโชน และที่ทำงานมีการอบรมมาอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าสำหรับผู้
 ช่วยแพทย์หรือว่าสำวตวิธสุชาภิบาลนั้นความจริงคือคนประเภทเดียวกัน แต่
 ก็ขงนหรือเรียกว่าสำวตวิธสุชาภิบาล แต่ทงนเห็นวาทเรียกว่าสำวตวิธสุชาภิบาล
 นั้นให้ทำงานโดยมากก็เพื่อจะให้ทำการตรวจใน ทางสุชา เป็น ส่วนใหญ่ คือไป
 ตรวจตามบ้าน ๆ มีตัวมดใหม่มีแมลงวันชุมใหม่ ในเรื่องเหล่านี้แล้วแนะนำ
 เขาให้ทวให้ด้อยกว่าให้แมลงวันชุมกยาให้เป็นเหตุเพราะแพร่เชื้อโรค นอกจากนั้น
 ก็มีหน้าที่ไปช่วยการสุชา คือไปในเรื่องการสุชาภิบาลเป็นส่วนมากสำหรับ
 ผู้ซึ่งเคยแพทย์แพทย์นนักคือคนเดียวกันเอง แต่เคยมาเห็นวาทเรียกว่าสำวตวิธ
 สุชาภิบาลนั้น นอกจากให้ทำหน้าที่ในทางสุชาแล้วยังให้ช่วยในการช่วยเหลือ
 ให้ทำการบำรุงบัพพาวตบางเด็ก ๆ น้อย ๆ ก็เคยให้ เชื้อชื้อฉวม ผู้ช่วยแพทย์ คย
 มวราชหลังเห็นวาทชม ผู้ช่วยแพทย์นทำให้คน เขาใจผิด เห็นว่า กลอย เป็นแพทย์
 ไ้ใหม่ศ เพราะฉะนั้นตำแหน่งราชการชอย่างใหม่ในทางราชการนั้นไม่ได้
 เรียกว่าผู้ช่วยแพทย์แล้วจึงไม่เรียกว่า สำวตวิธสุชาภิบาล ใหม่ เพื่อให้ เห็นว่า
 พกนไม่ เชแพทย์ สำหรับความรู้ของเจ้าหน้าทเหตุานนพราชเจ้าขอเรียนว่า
 เพราะเริ่มมาตั้งแต่เขาพเจ้ายังเป็นกรมสารณสุชแต่ก่อน ในชั้นคนเราได
 เรียกสมิศราชกษัตริย์เป็นทหาร ในสมณเสนาภิราชชเป็นทหารชอยู่ หรืออาจเป็น
 ทหรมีจบบนบหรือดีพพาวตทหาร โดยเหตุเพื่อจะประทศจึงที่เราจะไม่
 ต้องรับสมิศกรมวระเอง เราที่ค้าศัยทหารซึ่งเขาได้รับศารชวมในอช
 ทวระ ไรในอช ส.พ.พ. ส.พ. ส.พ. อช. เหล่านในระหว่งที่ถูกรวมคือสมิศทหาร
 ชอยู่ เพื่อที่จะมว ระชศเพื่อไม่คองเสียเงินเสียเจดจเจ้าพวกรวมอบรม

๒ เคียนโน้นคนเพื่อให้อุบัติการในหน้าที่ตำรวจชั้นสูง ในส่วนการป้องกันโรค อาจนัดวัคซีน ปฏิกิริยาเหล่านี้ให้ทำหน้าที่ตำรวจชั้นสูง แล้วต่อมาในภายหลังก็เห็นว่าพวกพยาบาลบางคน ก็ไม่มีความรู้ ในชั้นวิชาสามัญ คือเพียงชั้นประถม & บางทีก็ไม่ได้ เมื่อถูกเกณฑ์มาเป็นทหาร มาเป็นนายสิบ เราต้องการคนที่มีความรู้ บางเด็กน้อยเขาพออ่านออกเขียนได้ พออ่านชื่อยาได้ก็จึงได้รับนักเรียนมัธยมเข้ามาอบรม ๓ ปี ก็ให้ความรู้อบรมในทางการพยาบาลนั่นเอง คือให้รู้จักดูประวัติชีพจร รู้จักแต่งแผลอะไรให้ดูนั้น แต่ก็ให้ไปดูงานโรงพยาบาลว่าเขาแต่งแผลอย่างไร แต่ก็ให้ความรู้ในการพยาบาลเด็ก ๆ น้อย ให้ฉลาดอบรม ๓ ปี เสร็จแล้วก็ให้ประกาศนียบัตร ประกาศนียบัตรนั้นถือว่าเขาได้รับการอบรมเช่นนั้นก็อาจให้เป็นพยาบาลได้ ก็เท่ากับว่าถ้าเขาได้มีความรู้ บางเด็กน้อยเขานั้นเขาก็ให้เป็นพยาบาล แต่อีกเขาให้เราให้ตำแหน่งตำรวจชั้นสูงหรือผู้ช่วยแพทย์และ ความรู้เขาเป็นมานานไม่ใช่ความรู้ในทางตรองโรคถ้าเป็นอย่างนี้ ไม่เคยสอนให้ฟังหรือได้ฟังอย่างไร ฟังว่าเป็นอวัยวะโรคเป็นอย่างไรเป็นโรคหัวใจเป็นอย่างไร เป็นนิมอร์เนียเป็นอย่างไร อย่างนี้ไม่ได้สอนเว้นแต่ว่าเขาฟังเองแล้วก็บอกว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ชาวเขาไม่เคยสอนตรองโรคด้วยละเอียดอย่างที่โรงเรียนแพทย์เขาเรียกกัน ส่วนความรู้ ความชำนาญที่จะได้ในภายหลังนั้น ตามที่ชาวเขาเขาใจก็อาจได้ด้วยความชำนาญที่ได้จากคนไข้ด้วยความรู้ สักของตัวเองอาจจะมึบางคนก็ได้ความรู้ จากกวาง ภูเขา โรงพยาบาล เห็นแพทย์เขาทำอย่างนั้น เขาทำสิ่งให้เขาอย่างนักเขาเขา แพทย์เขาตรองแล้วรายงานว่าเป็นอย่างนั้น ๆ เราก็ รู้ว่า เป็นโรค อย่างนั้น ต้อง ไรยา อย่างนั้น ไรยา อย่างนั้นเป็นอย่างนั้น ชาวเขาไม่มากกว่าเขาได้ศึกษาหรือได้เรียน อยู่โรง

พยานาตชาจระรัฐจากรักเขยเกล้า แต่ที่เรียนจากคนใช้จริง ๆ นม ข้าพเจ้า
 เชื่อกันไม่มีใครปลอมใจองค์เขยนม นี้เป็นเรื่องการเปรียบเทียบความรู้ ของ
 ตำรวัดรัฐจากรักเขยกับแพทย์ ถ้าจะเปรียบเทียบกับนางพยานาตแต่
 อยากรู้ต่างได้ว่าตำหรับหลักสูตรของนางพยานาตที่เป็นอยู่เวลานี้ เขาเรียน
 ๓ ปีครึ่ง ได้ทำงานในโรงพยาบาลต่าง ๆ คิดต่อกับแพทย์โดยใกล้ชิดเป็น
 ๓๓ มก ถ้าจะเปรียบเทียบกับนางพยานาตศึกษามากกว่าเป็นผู้ช่วย
 แพทย์หรือตำรวัดรัฐจากรักเขยเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นจึงอยากจะทำให้ท่านได้
 พิจารณา คือเราเทียบความรู้ความถี่แคบอย่างนี้ให้เป็นแพทย์ได้ ท่านก็
 พึงถึงผู้ที่มีความรู้ ถ้าเรียนศึกษามากกว่า และเขาไม่มีโอกาสจะได้เป็น
 ท่านจะให้นางพยานาตทุกคนมาจะเป็นหมอมานัดทะเบียนทุกคนก็เป็นปัญหา ถ้า
 หากท่านบอกว่านางพยานาตเป็นผู้หญิงเป็นหมอไม่ได้ เราย่อมพร้อมผู้หญิง
 ได้ อีกอย่างหนึ่งอยากจะทำให้ท่านระลึกว่าเมื่อเรารุดตงให้พวกนี้เป็นหมอ
 ได้แล้วอีกตางจะเป็นการประหยัดเงินได้ทีเดียว เราจะมาตั้งเงินตั้งโรงเรียน
 แพทย์ถึง ๒ ปีทำไม เราไม่จำเป็นต้องเรียนเพียงนิดหน่อยแล้วให้เป็นหมอเป็น
 หมอเสีย บางทีจะประหยัดเงินได้เหมือนกัน อีกประการหนึ่งข้าพเจ้าใครจะ
 เห็นว่านโยบายของรัฐมาได้โดยดั่งดั่งกันได้ในความใจอย่างใจไปในเรื่อง
 เกี่ยวกับการ ตำรวัดรัฐ ก็มี อยู่ อีกหนึ่ง ว่า จะ ปรับปรุง การ แพทย์ และกรร
 ตำรวัดรัฐให้ดีขึ้นโดยปรับปรุงจำนวนและคุณภาพของเจ้าหน้าที่ ความ
 จริงข้าพเจ้าทราบดีว่ากรมนี้ให้มีจำนวนซึ่งไม่ใช่ว่ามีจำนวนมาก โดยห้อย
 คุณภาพนั้นลงมือไว้ เราพอจะหาที่ปรับปรุงคุณภาพโดยให้การอบรมศึกษา
 ให้ได้คนอีกสักเท่าไรจะได้ และไม่ได้นึกว่ากรมจะมีหมอที่ติดสำหรับกรุงเทพ ฯ
 ได้มีที่ ๒ ตำรวัดรัฐด้วย ก็เป็นเช่นนั้นก็รู้ สักว่าไม่เป็นธรรมดาที่พยานาต

ก็จะให้หม่อมหลวง... ไปอยู่ที่ประเทศ... เพราะธรรมเนียมนโยบายที่ต่าง...
และตามที่ขอตั้งงบประมาณหรืออะไรก็ตามนี้ เราจะพยายามหา หมอดี ๆ ไปได้
และโดยที่จะได้หมอมือดี ๆ ไปอยู่ และที่พร้อมกันนั้นได้ รัฐบาลไปตั้งโรงเรียน
แพทย์มากจนเกินไปที่จะได้คนดี ๆ และให้หม่อมหลวง... และท่านทางหลายคงจะ
ทราบแต่อย่างนักเรียนแพทย์ที่อยู่ที่ โรงเรียนมหานิติศาสตร์หรือที่อื่น ๆ เรา
จะมีหม่อมหลวง... เพชรชดถาวรจากที่หม่อมหลวง... ในตอนหน้า
เรียนต่อสถานที่เพียงท่านก่อน

๑๖.๓๖ น.

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : กฎหมายฉบับ
ข้าพเจ้าคนหนึ่งได้รับรองเพราะเห็นว่า... และเมื่อได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการ
อธิบายเมื่อก่อน ก็ยังเห็นว่าควรรับหลักการข้างต้น ประเด็นแรกก็คือว่าท่านก็
ก็บอกว่าท่านก็เคยยอมรับแล้วว่าแพทย์ของเราไม่เพียงพอซึ่งผลคือออกมา...
พยายามจะให้หม่อมหลวง... ในปีต่อไป... แต่ด้วยเหตุจริงก็หม่อมหลวง...
ปริญญาอยู่ที่กรุงเทพฯ... ดังนั้นก็มี... และในโรงพยาบาลก็มีมากมาย...
ตามต่างจังหวัดก็มีแต่เพียงแพทย์ประจำจังหวัด... ตามท้องที่อำเภอและตาม
ชนบทที่ไม่มีแพทย์สำหรับรักษาพยาบาล... มีแต่เพียงสาธารณสุขประจำอำเภอ
เท่านั้นเอง... ก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราก็ควรจะให้ยกฐานะของลูกหม่อมหลวง...
สามารถพอที่จะแต่งตั้งว่าคนเรายกบุคคลก็ยกเว้นไม่ได้... ชัยภูมิ...
เป็นใจก็ได้... จะเห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้หม่อมหลวง...
ก็ตั้งชื่อว่าเป็นแพทย์ที่จะรักษาบุคคลแม้แต่ในราชการ... ตามที่...
โรงพยาบาล... หม่อมหลวง... ก็อยู่ข้างนอก... ให้เข้ารับราชการ...

จะเป็นการช่วยเหลือประชาชนเมื่อเขาเจ็บป่วย เป็นคนถ้าใครเป็นโรคภัยหรือ
 จิต เมื่อเขาไม่ใคร่ใจแล้ว แต่เขาก็ไปรู้ว่าไม่ตาย เขาได้ให้รับประทศมาด้วย
 เชื้อของนกพอกทำได้อ หรืออย่างทมิความรู เช่นเป็นคนถ้า ใครมีเชื้อเป็นเชื้อ
 คอยงักคองรณันโตเขาไป หรือว่าป่วยเป็นโรคชพิตติคณิตเพนนีตั้งขึ้นเขาไป
 เป็นบ้านนอกคตคามชนบทหามักมีความรู้ไม่ เป็นใช้เว็ดหวัดคตวธกณิกินแอดไฟริน
 เป็นคน หรือเป็นใจเว็ดกณแศคาบริน หรือแอดไปมดิน ก็พอรักษาพยาบาล
 มันเขาได้ ตักว่าไม่รู้เลย หรือว่าใครชอกหัด เป็นคตมกให้กณยาเฮยคตทัง
 ชอกรมา ซึ่งเป็นการรักษาคามบ้านนอก หรือความชาวบ้านกณว่าได้เป็น
 ประโยชน์ หรือพูดทักจตคณกาดานเขาไปตักว่าไม่รู้ จะรักษาอะไรเมื่อป่วย
 แล้วย เพราะฉนั้นเขาพเจ้าจึงรู้ ตักว่าเป็นประโยชน์ชยมากทจะยกฐานะของ
 บุคคตชนนชนไป แดะกอนทักจะยกฐานะคองให้นายแพทย์ ๓ คนทำกรรับรชง
 เมื่อเป็นเช่นนี้ จึง เป็นกร ส้มคตท ที่ เราจะได้ยก ฐานะ ให้เขาได้ รับกรรักษา
 พยาบาลได้บ้าง เมื่อเปรียบเทียบแแต่กรทมิแพทย์วิ บ้างเจ็ด ๆ น้อย ๆ รักษา
 พยาบาลตักว่าไม่มีเลยเลย แด้อยให้รักษากันไปตามบ้านนอก เจ็บป่วยก็
 ไม่รู้จะรักษาอะไรอย่างนี้ กับมีตัวอย่างไรจะเป็นการส้มคตทคองากัน เมื่อ
 เปรียบเทียบแล้วจะคชชชเท็จจริงว่ามตักว่าไม่มี แดะมตักว่าไม่มี ก็คต
 ให้อม ของกฏหมายฉบับนี้ ส่วนททานรัฐมนตรว่าเมชกน นคตจากผู้ช่วย
 แพทย์ แดะถาวรคตทักษายังมีนางพยาบาลคตทยกฐานะเป็นชน ๓ ได้ ทวง
 กกรนคการกคองจะไมรังเกียช แดะทางรัฐมรดกเงินคตคองกัน ข้าพเจ้าชยาค
 จะขอเิงคองอ ให้พคกรรับหตคการกฏหมายฉบับนี้

นายบุญแจ้ง พรหมคุณ (สุริยรณ) : ข้าพเจ้าชยเตงให้ดะ

๒๖

มีงมาชิกบริบรอง

นายสุวัฒน์ พูลผล (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เลิก
อธิปไตยต่อไป เพราะยังมีปัญหาจะต้องพูดคุยมาก

มีงมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรเบ็ดเสร็จไป...

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ขอลง

ประธานสภาผู้แทน : ลงแล้ว ค่อยไป

นายสวัสดิ์ สารสาสน์ (กาญจนบุรี) : ในปัญหาที่
ถามมาชิกถามถึงเกี่ยวกับหลายครั้งของค้างงถึงคือว่า เราจะอภิปรายในร่าง
พระราชบัญญัติต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุว่าเมื่อเราพิจารณาแล้วและ
พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องพิจารณา
กันให้ละเอียด เนื่องจากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้
ชี้แนะว่าเป็นเชิงว่าไม่เห็นด้วย และบรรดาสมาชิกทั้งหลายเห็นด้วย
มีความจำเป็นขอ ทั้งนี้และทั้งนั้นข้าพเจ้าก็ใคร่จะขอเสนอให้เห็นข้อเท็จจริง
อย่างนี้ ในข้อคดีที่ท่านรัฐมนตรีว่าการได้ให้ฝากเป็นข้อตั้งเหตุไว้ที่ว่ามีข้อ
แพทย์และตำรวจตำรวจที่หาที่เพียงจำกัด แนะนำตั้งเสริมในด้านสาธารณสุข
นั้น แต่ความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เท่าที่พบเห็นมาผู้ช่วย
แพทย์ในเขตราชการกับช่วยกันทั้งนั้น และเมื่อเขาทำได้ ก็แสดงว่าเขามี
ความรู้ความสามารถ ยกเว้นเป็นกรณีพิเศษให้เห็นแต่ถ้าเรานำจะรับหลัก
การแห่งพระราชบัญญัติ เพื่อเปิดให้เขามีสิทธิอันสมบูรณ์ต่อไป
และปัญหาที่เราจะพูดต่อไปนั้นขอยุติมาก ไม่ใช่ถามจะดั้นด้น
มีความเป็นเช่นนี้ และก็ตามกมอยู่เพราะร่างพระราชบัญญัติแต่เดิมา

ส่งตลอดได้มากที่สุด แล้วก็เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานจะต้องพิจารณาด้วยเหมือนกัน
 ความร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็เท่ากับว่าเจ้าพนักงาน ได้ช่วยรัฐบาลผลิตหมอบประเภท
 หนึ่งขึ้นมาเพื่อส่งตรวจแก่การรักษายาสูบแก่ประชาชน จริงอยู่แม่หมอบ
 ประเภทนี้ไม่ใช่หมอบซึ่งมีประกาศขึ้นยี่สิบและเป็นที่ยอมรับรองทางการ แต่ว่า
 หมอบประเภทนี้ ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะยกตัวอย่างให้ฟัง ซึ่งเรียกว่าตำรวจ
 ผู้ซำกับบ้างหรือผู้ตรวจการผู้ซำกับบ้างนั้น ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นนายแพทย์คนหนึ่งที่
 ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ประจักษ์แก่คนทั้งหลาย คือ ตำรวจผู้ซำกับบ้าง
 ซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า ไม่ใช่ว่าทางราชการเท่านั้นที่รับรองโดย
 ปริยายว่าพวกนี้มีความสามารถเท่าแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ซึ่งทางราชการ
 มีอนุญาตให้ ข้าพเจ้าทำหน้าที่ในเรื่องนี้มาโดยตรง และได้พบข้อเท็จ
 จริงมา และยังกล่าวไว้ในด้านข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าอยากจะทำเรื่องข้อ
 ด้กล่าวนว่า แม้แต่ชาวบ้านร้านค้า ถูกเด็กเด็กแดงตลอดไปหมด ตำรวจ
 ผู้ซำกับบ้างหรือผู้ตรวจการผู้ซำกับบ้าง ถูกเด็กเด็กแดงเขาเรียกว่าอย่างไร
 ก็ตาม เขาเรียกพวกเหล่านี้ว่าคนหมอบทั้งสิ้น ตามดูทุกแห่งได้ คัดย้าย
 ไปด้วยตำรวจผู้ซำกับบ้าง หรือผู้ตรวจการผู้ซำกับบ้าง เป็นนายแพทย์เองที่เคย
 ไปดูที่แท้จริงย่อมจะรับกันโดยเหตุที่ข้าพเจ้าได้พบมาโดยตรง และเห็นมาด้วย
 ตมเอง เขาเรียกว่าคนหมอบทั้งสิ้น โดยเหตุที่เขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติและตรวจ
 ราชการพยาบาลเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๒
 ได้ปฏิบัติมาเช่นนั้น และเขาปฏิบัติได้ไม่ดีและเป็นที่ยอมรับประชาชน จึง
 ได้มีรับสั่งมาว่าคนหมอบ ไม่ใช่หมอบเลย ๆ นี้เป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ข้าพเจ้า
 จะกราบเรียนที่ประชุมนี้ และยังกล่าวอีกว่าข้าพเจ้าอยากจะทำเรื่องข้อ
 ด้ซึ่งประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สักเล็กน้อยว่า ในเรื่องที่เราจะกำหนด

รัฐ เป็นรากฐานของความมี ข้าพเจ้าอยากจะขอกราบเรียนต่อสถานที่ว่าเท่าที่
 สถานที่จะพึงกำหนดหรือผลิตหมอบแทนรัฐบาลในประเทศนี้ ย่อมไม่เป็นที่น่า
 ตำนานที่เคียดแค้นแก่ประการใด ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างว่าพระราชบัญญัติ
 ที่ตัดสินกำหนดว่าแพทย์ประจำตำบลไม่ได้ครึ่งของผู้ช่วยแพทย์ ตำรวจตรี—
 ข้าราชการ แต่พระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่นให้อำนาจว่ามีอำนาจในการ
 รับผิดชอบผลิตศพได้ ซึ่งแม้แต่แพทย์แผนปัจจุบันชนบทก็ยังทำไม่ได้ นี่
 รัฐบาลก็ต้องอาศัยหลักในเรื่องนี้เหมือนกันว่า จะต้องผลิตแพทย์ให้ใช้เป็น
 เครื่องมือบริหารได้ ฉะนั้น ตำรากลมหนาวที่ช่วยผลิตแพทย์ที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน
 ชนบท แต่ก็ให้ประโยชน์ในการพยาบาลรักษาประชาชนชาวไทยให้ได้รับ
 ประโยชน์ตามสมควร ในความคิดเห็นของข้าพเจ้าว่าไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไม่
 สมควรรับหลักการ และเราพิจารณาได้ทันทีเพราะหลักการเปิดโอกาสใ
 กว้างขวางว่าให้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ เคยทำการรักษาพยาบาล ได้
 มีโอกาสขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์ทันตสงได้ใน ๓๐ ปี ถ้าว่า ๓๐ ปีไม่พอ จะให้
 เกิดความชำนาญก็เอาอีก ๒๐ ปี ก็จะทำให้เกิดความชำนาญได้ดีกว่าแพทย์แผน
 ปัจจุบันชนบทเสียอีก ซอนเป็นข้อเท็จจริงที่เราจะต้องยอมรับกันต่อไป เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ไม่ใช่คุณหมอบเหล่านี้ที่เรียกกันว่า แพทย์ คอกเคอร์
 ที่เรียกว่าพวกคอกเคอร์หรืออะไร คือเราอย่าไปดูถูกอย่าไปประนามเขา เขา
 มีหน้าที่จำกัดตามกฎหมายกระทรวงที่กำหนด คือจะปรับปรุงยาตามตำราฟามาโก
 เมีย ฉีดยาเข้าเส้นก็ไม่ได้ ทำได้ผ่าตัดเด็ก ๆ น้อย ๆ หรือฉีดยาเข้ามือ
 หนึ่งเท่านั้น แล้วเราจะไปตัดสิทธิเขาทำไม ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรรับหลัก
 การ แล้วเราจะเขากันอย่างไรก็ไปเปรียบเทียบกับกันในส่วนกรรมวิธีการ

นายทองดี อิศราเชวิน (เชียงใหม่) : เมื่อที่ข้าพเจ้าถึงมณฑล

ไม่มีใครก้าน ต่มาซึกถ่องมากตุกซันถันบับถันน ท่านประธานถ่วงไปถอยให้พูด
เพราะถนถนข้าพเจ้าขอถนถนให้ถนถน

มีถ่มมาซึกถ่วงบ่วง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ถนถนให้ถนถนถนถนถน เมื่อไม่มีผู้ใด
เห็นเป็นถนถนถนถน ถน
พระราชาถน

มีถ่มมาซึกถนถนถน ๒๕ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นถนถนถนถนถนถนถนถนถนถนถนถนถน
ถ่มมาซึกถนถนถน ๒ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นถน
ถน

นายชัยวัถน ถนถนถนถน (ถ่มถน) : ข้าพเจ้าขอถนถนถนถนถนถนถนถนถนถน
ถนถนถนถนถนถน

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของถน
ไม่มีใครเห็นเป็นถนถนถนถน ถน

นายชัยวัถน ถนถนถนถน (ถ่มถน) : ขอถนถน ๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ถนถน ๘ คน เมื่อไม่มีใครเห็นเป็น
ถน
ถน

นายถน ถนถนถนถน (ถนถนถน) : ขอถนถนถนถนถน ๘ ถน

มีถ่มมาซึกถ่วงบ่วง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ถน

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) ; ข้าพเจ้าขอเสนอรับ
ต่อไปที่เดียว ๘ ข้อเด่นขอได้หรือยัง

ประธานสภาผู้แทน : ประเดียง คำดังตาม เมื่อไม่มีใครเห็น
เป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าเสนอเพียง ๘ ข้อ

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) ; ในฐานะที่ผมเป็นเจ้า
ของร่าง ขอให้โอกาสรัฐบาลจะเอากรรมวิธีการใดคน เสนอมาได้

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข
สุข : รัฐบาลไม่เสนอ ดุจดั่งแต่สภา

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลไม่เสนอ ขอให้ดุจดั่งแต่สภา

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) ; ข้าพเจ้าขอเสนอรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข
สุข : ข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐมนตรีถอนไปแล้ว

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) ; ข้าพเจ้าขอเสนอนาย
เสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา

มีมติว่ารับหรือ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ขอเสนอนายไพรัตน์ วิเศษ โกศล

มีมติว่ารับหรือ

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอเสนอนาย
ทองดี อิศรางกูร

มีมติว่ารับหรือ

นายเจริญ สืบแสง (ปัตตานี) : ขอเสนอนายตำรวจ กัดม

ฉกา

มีตมาชิกบริบรอง

นายเพทาบ โชตินุชิต (ธนบุรี) : ขอเสนอนายเจริญ

สืบแสง

มีตมาชิกบริบรอง

หลวงระงับประจันตคาม (นครราชสีมา) : ขอเสนอนายภู

เนาวงรังตี

มีตมาชิกบริบรอง

นายฮวด ทองโรจน์ (มหาสารคาม) : ขอเสนอหลวงพวง

เวชศาสตร์

มีตมาชิกบริบรอง

นายบุญเพ็ง พรหมคุณ (ศรีสะเกษ) : ขอเสนอนายชัชวรินทร์

อินทร์พันธ์

มีตมาชิกบริบรอง

นายไพรัตน์ วิเศษโกสิน (บุรีรัมย์) : ขอเสนอนายเกษม

บุญศรี

มีตมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน ; ครบแล้ว เสด็จพิจารณาน

เสด็จการรัฐสภา : รายชื่อกรรมาชิกบริบรอง มีดังนี้ ๓. นายเสวี

อัครางกูร ณ ชยุชบา ๒. นายไพรัตน์ วิเศษโกสิน ๓. นายทองดี

อินทร์พันธ์ ๔. นายตำรวจ กัดมฉกา ๕. นายเจริญ สืบแสง ๖. นาย

ภ. เหนอวังดี ๑. หลวงพยอมเวชศาสตร์ ๑. นายชัยวัฒน์ อินทรพันธ์
๑. นายเกษม บุญศรี

ประธานสภาผู้แทน : แปรญัตติภายในกี่วัน

ร้อยตำรวจโทสงกรานต์ อุดมสิทธิ์ (เพชรบูรณ์) : ทราบ
ว่าจะเปิดสมัยประชุมพรุ่งนี้ ขณเดืนย ๑๕ วัน ภายหลังเปิดประชุม
มีตั้งมาชิกบริวารของ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอว่าแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน ภาย
หลังเปิดประชุมแล้ว

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นับแต่
วันเปิดประชุมสมัยหน้า ขณเดืนยประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

ประเด็รัฐ	บัทนะสุนันท์	ผู้จดรายงาน
ประเด็ทท	ศรีจุฑาภ	"
สุรินทร์	สีพลอย	"
สุรินทร์	จิตกรณ	"
พิพฒน์	เชษฐาเวณี	"
โตนเกด	สีพลอย	"
สุพงค์	ศิริพยอม	"
โชค	สุนทรภิน	"
ชุตระ	พดชงสิงดาอัย	"

๑๕๕๓

ฉัตร นิตะไพจิตร
เด็ก จารุณี

ผู้ตรวจงาน

"

เจริญ บุญทโร
เลขาธิการรัฐสภา

พระราชธรรมนิเทศ
ประธานสภาผู้แทน